Δέφτερη Ανάγνωση

Εναλλακτική Πληροφόρηση

Website: www.defterianaynosi.com
Facebook: www.facebook.com/DefteriAnaynosi
Twitter: www.twitter.com/DefteriAnaynos1

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις



Περιεχόμενα του τεύχους της βδομάδας: 19/6- 26/6/2013

ΤΟΠΙΚΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΑΠΟΨΕΙΣ



ΤΟΠΙΚΑ

Πώς να λέμε ότι θέλουμε λύση και να την αποτρέπουμε



Δευτέρα (17 Ιουνίου) μεσημέρι στο ΡΙΚ και φιλοξενούμενος του Γιαννάκη Νικολάου, που καμωνόταν πως έκανε τον δικηγόρο του διαβόλου, ήταν ο Γιώργος Περδίκης. Ο τελευταίος δήλωσε πολύ ανήσυχος για το Κυπριακό. Αναφέρθηκε σε μια σειρά από δηλώσεις ξένων διπλωματών από διάφορες χώρες και οργανισμούς, που σπρώχνουν προς την επανέναρξη των δικοινοτικών συνομιλιών: ΗΠΑ, Βρετανία, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ακόμα και ο Σεργκέι Λαβρόφ, διασύνδεσε το Κυπριακό με το φυσικό αέριο. Τελικά, φαίνεται ότι όλες οι δηλώσεις, όλων προκαλούν ανησυχία. Μην ξεχνάμε και τον Ντάουνερ και τον Νταβούτογλου. Δεν φαίνεται να υπάρχει κανείς, μη Έλλην, ο οποίος να στηρίζει τη σωστή πολιτική για το Κυπριακό. Ακόμα και ο πρόεδρος των πρασίνων, Κον Μπεντίτ, είναι εναντίον για λόγους «που όλοι ξέρουμε», είπε ο Γιώργος και ο Γιαννάκης δεν έκανε το δικηγόρο του διαβόλου και δεν τον ερώτησε για ποιους λόγους, διότι φαίνεται τους ήξερε κι αυτός όπως όλοι. Ο Γιώργος προειδοποίησε τους Κυπρίους ότι οι **ξένοι θα πιέσουν και θα χρησιμοποιήσουν και την οικονομική κρίση για να εκβιάσουν λύση.**

Επιπλέον, κάλεσε τους υποστηριχτές του σχεδίου Αννάν να μην είναι ρεβανσιστές και κάλεσε τους… έντιμους, από αυτούς τους υποστηριχτές του σχεδίου Αννάν, να μην υποστηρίξουν την επιβολή λύσης.

Σημειώνουμε τα λεγόμενα από τον κ. Περδίκη, γιατί αποκαλύπτουν ένα πολιτικό περιεχόμενο, που συνήθως είναι κρυμμένο στο δημόσιο λόγο και κατά κάποιο τρόπο, μας βοηθούν σε μια δεύτερη ανάγνωση.

Για να κλείσουμε με τον Περδίκη, να αναφέρουμε και τη συνεδριακή απόφαση του κόμματός του να ανοίξει τις πόρτες σε κινήματα πολιτών, που γεννήθηκαν από τις διαμαρτυρίες ενάντια στο προεδρικό με αφορμή την έκρηξη στο Μαρί. Ολοκληρώνεται έτσι η φυσιογνωμία των Οικολόγων του κ. Περδίκη, που αποτελούν ένα ευρωπαϊκό παράδοξο για το χώρο της οικολογίας.

Αν η σχέση Κυπριακού με την οικονομική κατάσταση είναι στενά συνδεδεμένη, έτσι ώστε να προκαλεί τους φόβους που προαναφέραμε, είναι νόμιμο να διερωτηθούμε πώς η οικονομική φούσκα στήριξε το όχι του 2004. (Μια φούσκα παρεμπιπτόντως που φαίνεται καθαρά στις αγορές πυρομαχικών για το στρατό, όπως δείχνει το πιο κάτω κείμενο).

Η οικονομική φούσκα μπορεί άνετα να εξηγήσει γιατί η καμπάνια του όχι ήταν τόσο πλούσια και τόσο άνετη στην κατασκευή της περιρρέουσας ατμόσφαιρας που βασάνισε πολλούς ανθρώπους. Ο κ. Περδίκης δεν ήταν μέσα στους έντιμους, που τώρα αναζητά, που καταδίκασαν τις μεθοδεύσεις μιας κυβέρνησης που είχε το θράσος να ζητήσει η ίδια από τους πολίτες της ένα ναι ή ένα όχι, κατηγοριοποιώντας ταυτόχρονα η ίδια τους πρώτους ως προδότες.

Το 2004, η ισχυρή ομάδα που κυριαρχούσε ήταν οι τραπεζίτες και η διακίνηση μαύρου χρήματος ήταν στις δόξες της Προτεραιότητα, λοιπόν, από αυτή την πλευρά ήταν η διασφάλιση ενός ανεξάρτητου κρατικού μηχανισμού, που διασφάλιζε και κάλυπτε το τραπεζικό σύστημα. Εάν, λοιπόν, είναι λογικό τώρα να συνδέεται η οικονομία με τη λύση γιατί να μην συνδεόταν και το 2004.

Την Τρίτη, 18 Ιουνίου, το Εθνικό Συμβούλιο μελέτησε τρόπους για να «αναβαθμίσει» τον εαυτό του. Τί κρύβει άραγε αυτή η αναβάθμιση; Κατ' αρχήν τα πολιτικά πρόσωπα θα είναι τα ίδια. Θα ενισχυθούν, λένε, με ειδικούς και υποεπιτροπές. Οι ειδικοί, δηλαδή, που γυροφέρνουν τους πολιτικούς, θα ενσωματωθούν, θα μετονομαστούν σε υπαλλήλους του Εθνικού Συμβουλίου. Εάν υπάρχει κάτι νέο με σημασία, είναι ο διορισμός διαπραγματευτή. Αυτό σημαίνει μια αποστασιοποίηση του προέδρου και του «ψευτοπροέδρου» από τη διαπραγμάτευση, κάτι που εν δυνάμει υποβαθμίζει τις συνομιλίες και προσφέρει δυνατότητες καθυστέρησης. Ταυτόχρονα, το κράτος και το «κράτος» προβάλλουν μια χωριστή πορεία το καθένα, ενώ οι συνομιλίες θα τρέχουν

παράλληλα με το ρυθμό τους ή την αριθμού τους. Αν κάτι δεν πάει σύμφωνα με τους σχεδιασμούς, θα μπορεί, για παράδειγμα, να παραιτείται ή να παύεται ο διαπραγματευτής, χωρίς να κλονίζεται η κυβέρνηση. Φυσικά, αυτό είναι ένα σενάριο, στο οποίο θα υπολογίζεται ότι η Κυπριακή Δημοκρατία θα πουλά αέριο και η Τουρκία θα αρκείται σε περιπολίες ανοικτής θαλάσσης.

Η άλλη πλευρά

Στα κατεχόμενα, η νέα «πρωθυπουργός» Σιμπέλ Σιμπέρ είναι κεντροαριστερή και κυπροκεντρική. Είναι γιατρός και διατηρεί σχέσεις με ελληνοκύπριους συναδέλφους της. Ο σύζυγος της Ριφάτ, διευθυντής του τουρκοκυπριακού νοσοκομείου Λευκωσίας, είναι υπεύθυνος της τεχνικής επιτροπής των συνομιλιών για ανθρωπιστικά θέματα και πέτυχε, για παράδειγμα, μια συμφωνία για γρήγορη διακίνηση ασθενοφόρων στις δύο πλευρές της γραμμής. Οι πρώτες αποφάσεις του νέου υπουργικού αφορούν στην αφαίρεση της ιθαγένειας από έξι Τούρκους πολίτες που την πήραν τιμής ένεκεν, αφαίρεσε ένα ελαιοτριβείο που είχε παραχωρηθεί σε τουρκική εταιρεία και ίσως το πιο ενδεικτικό, είναι ότι δήλωσε ότι οι Τουρκοκύπριοι μπορούν να χρησιμοποιούν όλα τα ταξιδιωτικά τους έγγραφα, δηλαδή και αυτά της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Αυτή η πλευρά .

Το τραγούδι είναι πια χιλιοειπωμένο. Να αρχίσουμε τις συνομιλίες από την αρχή, από λίγο μετά την αρχή ή να θεωρήσουμε ότι έγινε κάποια πρόοδος; Ο Λιλλήκας λέει να αρχίσουμε χωρίς Ομοσπονδία, που είναι ρατσιστική και να αρχίσουμε με το ενιαίο κράτος. Τί γίνεται μέσα στο μυαλό του Νίκου Αναστασιάδη είναι ένα μυστήριο, ανάμιχτο με τα μυστήρια του Δημοκρατικού Κόμματος και του Συλλούρη. Το σύνηθες παιγνίδι της καθυστέρησης, πάντως, φαίνεται να προσκρούει στη φτώχεια και τα αέρια, αλλά και το απρόβλεπτο των εξελίξεων στην περιοχή. Πάντως, οι S300 πάνε στη Συρία.

Οι περιουσίες στα κατεχόμενα και οι φακές του Χάσικου



Ένα από τα θέματα που αναστατώνουν την ελληνοκυπριακή ηγεσία είναι οι πωλήσεις ή ανταλλαγές κατεχόμενων περιουσιών, μέσω της προσφυγής των ιδιοκτητών τους στην Επιτροπή Αποζημιώσεων, που δημιουργήθηκε στα κατεχόμενα και η υπόστασή της αναγνωρίστηκε από το ΕΔΑΔ.

Πράγματι, ένας σημαντικός αριθμός ιδιοκτητών φαίνεται ότι δεν τρέφει πλέον καμιά εμπιστοσύνη στις πολιτικές που ακολουθούνται και μετά, κυρίως τα δημοψηφίσματα του 2004, δεν βλέπει άλλη διέξοδο. Οι περισσότεροι χύνουν ποταμούς από κροκοδείλια δάκρυα, κάνοντας ότι δεν βλέπουν το πώς οι ελληνοκυπριακές πολιτικές έχουν το μερίδιο της ευθύνης τους για τη δημιουργία του κατάλληλου πλαισίου, που επέτρεψε στο ΕΔΑΔ και την Τουρκία να προωθήσουν αυτή την πολιτική και το μερίδιο της ευθύνης τους για την απελπισία των ιδιοκτητών (τους οποίους ανοιχτά ή συγκαλυμμένα βγάζουν και προδότες). Ένας από τους έκπληκτους, είναι και ο Γιαννάκης Ομήρου, ο οποίος διαπίστωσε πρόσφατα ότι όπως πάμε δεν θα υπάρχει εδαφικό για … συζήτηση.

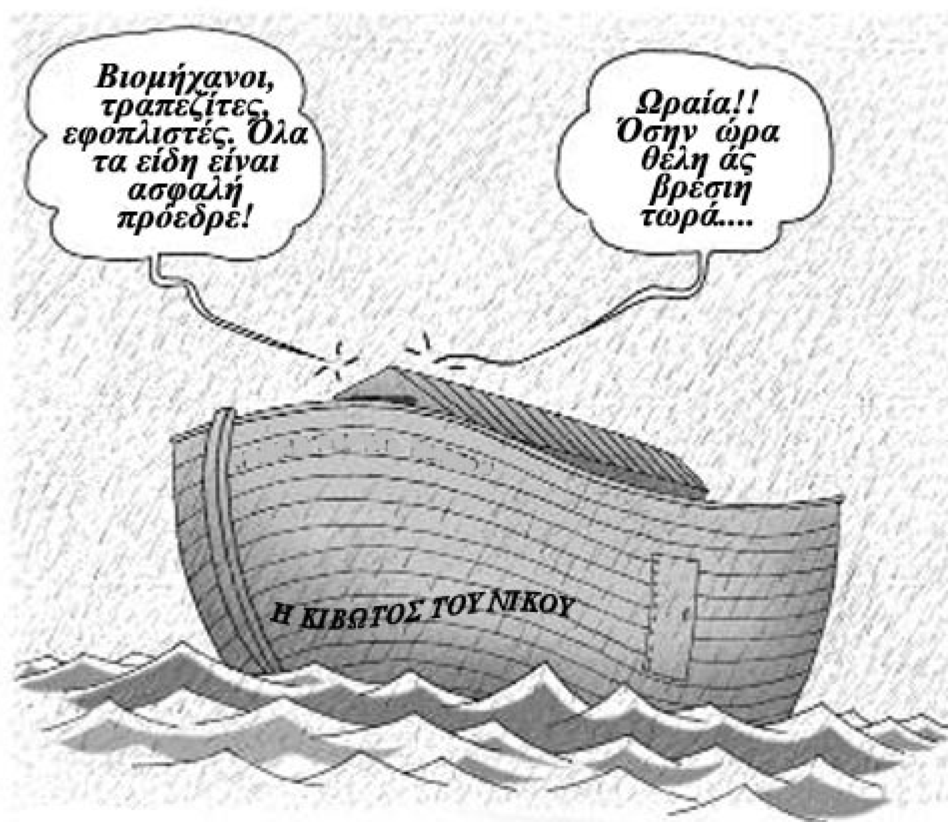
Τα τελευταία χρόνια, γίνονται πολλές συζητήσεις και κατατίθενται διάφορες προτάσεις για το θέμα. Πώς δηλαδή να πεισθούν οι ιδιοκτήτες να μην καταφεύγουν στην επιτροπή. Το ΕΥΡΩΚΟ, για παράδειγμα, πρότεινε να προσφερθεί συντελεστής δόμησης στις ελεύθερες περιοχές. Η πρόταση φαίνεται να προσκρούει σε κάποιες δυσκολίες.

Προσέξετε, τώρα, τη ρηξικέλευθη πρόταση του κυρίου Χάσικου, την περασμένη βδομάδα. Ένας αποτελεσματικός τρόπος, είπε, είναι να αγορασθούν οι περιουσίες εκείνων, που επείγονται να τις πωλήσουν, από άλλους Ελληνοκύπριους αγοραστές. Κατ' αρχήν, είμαστε σε θέση να αναφέρουμε ότι ανάλογες αγοραπωλησίες έχουν γίνει και στο παρελθόν. Γνωρίζουμε ότι αμέσως μετά το 1974, ένας αριθμός τίτλων ιδιοκτησίας ανταλλάχθηκε με μηχανήματα, εργαλεία και λεφτά, φυσικά, έτσι ώστε κάποιοι να έχουν συσσωρεύσει μεγάλες περιουσίες.

Η πρόταση Χάσικου προκαλεί, πάντως, την περιέργεια, διότι γίνεται σε μια περίοδο έλλειψης ρευστότητας. Επειδή ο ίδιος ο κ. Χάσικος είναι επιχειρηματίας με αναγνωρισμένες ικανότητες, η πρότασή του δείχνει ότι θα πρέπει αφ' ενός μεν να υπολογίζει ότι υπάρχει διαθέσιμο ρευστό και αφ' ετέρου δε, ότι υπάρχει σοβαρή προσδοκία κέρδους σε εύλογο χρονικό διάστημα, ενώ ταυτόχρονα, φαίνεται να επιτελείται και ένα πατριωτικό καθήκον. Το σχόλιό του πάντως ότι οι ελληνοκυπριακές περιουσίες στα κατεχόμενα πωλούνται έναντι πινακίου φακής, παραπέμπει και στην προσδοκία ότι οι ελληνοκύπριοι πιθανοί αγοραστές, θα μπορούν να προτείνουν πινάκια με ξικούνια, όλα σε περίοδο έλλειψης ρευστότητας.



Μια κυβέρνηση που αδυνατεί να αντιληφθεί την έννοια της διαπλοκής;
(από το Ρίκκο, στο τζετ του «ρώσου μεγιστάνα», στο δικηγορικό γραφείο «μέτοχο» στην Τράπεζα Κύπρου, στους συμβούλους κλπ)



Η ειδησεογραφία της περασμένης βδομάδας περιλάμβανε τρεις ειδήσεις, που σε άλλο πλαίσιο, θα προκαλούσαν και στην επιφάνεια των ΜΜΕ το αίσθημα του σκανδάλου διαπλοκής που πλανιέται στην κοινωνία. Αλλά, τα κυρίαρχα ΜΜΕ δεν λειτουργούν αυτόνομα – η εστίαση είναι επιλεκτική, για συγκεκριμένα συμφέροντα. Οι τριγμοί, όμως, διαφαίνονται ήδη. Η δημοσιοποίηση των μισθών των ειδικών συμβούλων-δημοσιογράφων στο προεδρικό την ίδια περίοδο που η κυβέρνηση προχωρεί σε απολύσεις γιατί «δεν υπάρχουν λεφτά», απλώς πρόσθεσε στο ήδη υπάρχον κλίμα. Το ότι ανακοινώθηκαν και ανώνυμες προσλήψεις είναι εκφραστικό. Αυτά τα άτομα δεν θα πρέπει να δηλώσουν, επίσης, τα ήδη υπάρχοντα συμφέροντά τους;

Υπάρχουν κοινώς αποδεκτά κριτήρια για το διορισμό στη Γ

ενική Εισαγγελία ή αρκούν τα προεκλογικά;

Αρχικά, ήταν η διαρροή της είδησης ότι ο κ. Αναστασιάδης, μετά την ολοκλήρωση της θητείας του κ. Παπασάββα, σκόπευε να διορίσει τον Ρ. Ερωτοκρίτου, ως Βοηθό

Γενικό Εισαγγελέα. Το ότι ο διορισμός φαίνεται να είναι ξεκάθαρα προϊόν προεκλογικών υποσχέσεων και συναλλαγής, θεωρείται αυτονόητο – και ακόμα και αυτό το αυτονόητο είναι χαρακτηριστικό του πώς η νυν κυβέρνηση έχει εξανεμίσει οποιαδήποτε αποθέματα καλής πίστης εκ μέρους του κοινού. Θεωρείται ντε φάκτο ρουσφετολογική. Στην περίπτωση του κ. Ερωτοκρίτου, ωστόσο, τίθενται και ευρύτερα ζητήματα, που αφορούν την καταλληλότητα του ατόμου.

Η Γενική Εισαγγελεία συνεργάζεται μεν με την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά επειδή θεωρείται νομικός εκπρόσωπος του δημοσίου, θα πρέπει να πληροί κάποια δεδομένα, έστω και απόμακρης κοινής αποδοχής. Ο κ. Ερωτοκρίτου, όμως, δεν ήταν και δεν είναι ένα άτομο, το οποίο λειτούργησε με κάποιο τρόπο σε δημόσιο αξίωμα ή σε κάποια συναινετική θέση. Υπήρξε εκπρόσωπος ακραίων θέσεων, οι οποίες, αν θεωρηθούν ως μέρος τους βιογραφικού του, είναι άξιον απορίας τί θα εκπροσωπεί. Ήταν ένα άτομο, το οποίο αποχώρησε από τον ΔΗΣΥ, βρίζοντας τον κ. Αναστασιάδη. Μετά, όταν απέτυχε να επανεκλεγεί με το ΕΥΡΩΚΟ, στράφηκε προς τη στήριξη του κ. Αναστασιάδη – με τον προφανή στόχο που βλέπουμε τώρα. Αν ο κ. Ερωτοκρίτου εννοούσε όσα έλεγε το 2004-08, δεν θα ήταν εδώ που βρίσκεται σήμερα. Και αν ένας δημόσιος λειτουργός, έχει πίσω του μια σταδιοδρομία πολιτικού, που φαίνεται να ταυτίζεται με διάφορα συμφέροντα αναλόγως συγκυρίας, πώς θα εμπιστευθεί το κοινό ένα τέτοιο άτομο ως δημόσιο λειτουργό; Υπάρχει κάπου κάποιο τεκμήριο ικανοτήτων του κ. Ερωτοκρίτου στην νομική επιστήμη ή στην αμεροληψία;

Επιπρόσθετα, ωστόσο ο κ. Ερωτοκρίτου υπήρξε δικηγόρος ιδιωτικών συμφερόντων. Μπορεί με βάση την αμφιλεγόμενη συνέπειά του να λειτουργήσει ως εκπρόσωπος του δημόσιου και όχι των ιδιωτικών συμφερόντων; Σε μια εποχή λ.χ. που τα σκάνδαλα των τραπεζών, θα έχουν και νομικές διαδικασίες - που ξεκίνησαν ήδη – σε Κύπρο, αλλά και Ελλάδα - μπορεί ο κ. Ερωτοκρίτου να είναι αμερόληπτος; Δεν θα έπρεπε το λιγότερο να δημοσιοποιήσει, όχι μόνο τα περιουσιακά του στοιχεία - και της οικογένειας εννοείται - αλλά τα συμφέροντα του δικηγορικού του γραφείου; Όταν λ.χ. έγινε η συζήτηση στη βουλή το 2009, με τον κ. Βγενόπουλο φάνηκε να είναι πρόθυμος να διευκολύνει.

Το ότι η εικόνα, γενικά, του κ. Ερωτοκρίτου δεν πρόκειται να πείσει, ούτε για αμεροληψία, ούτε για αξιοκρατία, είναι δεδομένο. Το τί δεσμεύσεις οδηγούν σε τέτοιες κινήσεις είναι το πραγματικό ζητούμενο.

Το ρωσικό ιδιωτικό τζετ και η μη κατανόηση της έννοιας της ευθιξίας

«Χθες, μετά την επιστροφή του από τη Γαλλία, ο πρόεδρος Αναστασιάδης, λογικά όφειλε να είχε υποβάλει την παραίτησή του. Δεν το έπραξε ούτε και αναμένεται να το πράξει. Όπως δεν αναμένεται να γίνει κατανοητό πως, η ενέργειά του να ζητήσει και να χρησιμοποιήσει το ιδιωτικό αεροπλάνο Ρώσου φίλου του (πελάτη του δικηγορικού γραφείου του;) συγκρούεται ευθέως με την πολιτική υποχρέωσή του να είναι εν παντί άμεμπτος και πλήρως υπόλογος στους πολίτες για πράξεις του. Τίθεται μέγα θέμα ευθιξίας, που δεν μπορεί να επικαλυφθεί από τις κωμικές δικαιολογίες του αν. Κυβ. Εκπροσώπου πως με «ευελιξία» διασφαλίστηκε η μετάβαση του Προέδρου στη Γαλλία. Μπορεί η Κυπριακή Δημοκρατία να μην επιβαρύνθηκε, να εξοικονομήθηκαν τα έξοδα μεταφοράς του Προέδρου και της συνοδείας του, αλλά τραυματίστηκε καίρια η πολιτική αξιοπιστία και, προπάντων, καταρρακώθηκε η ευθιξία. Κάθε πολίτης νομιμοποιείται να σκεφθεί πως ο Ρώσος φίλος του Προέδρου δεν παραχώρησε το αεροσκάφος του για να συγχωρεθούν τ' αποθαμένα του ούτε για την σωτηρία της ψυχής του.»

[Σ. Ιακωβίδης, Ο Ρώσος φίλος του Αναστασιάδη και η σημασία της ευθιξίας, Σημερινή 15/6/2013]

Και σαν να μην έφτανε το θέμα Ερωτοκρίτου, την Πέμπτη, 13 Ιουνίου, δημοσιεύτηκε - αρχικά στη Χαραυγή - ότι ο κ. Αναστασιάδης ταξίδεψε στο Παρίσι με το τζετ το οποιο διευθετησε Ρώσος «μεγιστάνας». Η επίσημη δικαιολογία ήταν ότι, λόγω απεργίας, δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί η κανονική του πτήση. Όμως, σε μια χώρα, η οποία κατηγορείται για ξέπλυμα χρήματος, ένας πρόεδρος που έχει δικηγορικό γραφείο και το οποίο έχει κατηγορηθεί για ύποπτες δοσοληψίες, να επιστρατεύει ένα ξένο ιδιώτη, και μάλιστα με παραπομπές στο κεφάλαιο, που θεωρείται «ύποπτο» από τους ευρωπαίους φίλους του προέδρου, είναι και αστείο και εκφραστικό. Ο κ. Αναστασιάδης, προφανώς, παίρνει το λάθος μήνυμα από τη φτιαχτή εικόνα, που καλλιεργούν οι του δημοσιογραφικού του επιτελείου και οι ιδιοκτήτες των ΜΜΕ, τώρα που θέλουν εξυπηρετήσεις. Διότι η πλειοψηφία των ΜΜΕ δεν πρόβαλε το θέμα πρωτοσέλιδα – αν και, βέβαια, στο εξωτερικό το θέμα θα επανέλθει, όταν και αν χρειαστεί. Ήταν γκάφα πολλαπλών διαστάσεων – το damage control την περιόρισε κάπως, αλλά η δυσφορία εκφράστηκε και από παλιούς φίλους. Ο Σ. Ιακωβίδης, που πριν λίγες μέρες εκμυστηρευόταν ότι θεωρούσε τη δημόσια υπηρεσία

«ακελοκρατούμενη», έγραψε ένα αιχμηρό κείμενο, στο οποίο έλεγε, ουσιαστικά, ότι τέτοια θέματα οδηγούν σε παραιτήσεις σε άλλες χώρες.

http://www.sigmalive.com/simerini/columns/antistaseis/565678

Αλλά και ο κ. Πουργουρίδης ήταν σαφώς ειρωνικός, όταν υπενθύμιζε ότι μόλις ανέλαβε την προεδρία ο κ. Αναστασιάδης «απαγόρευσε επί ποινή απόλυσης τους υπουργούς του, να δέχονται δωρεάν ταξίδια και φιλοξενία από επιχειρηματίες.» Το αυτονόητο ερώτημα είναι δεδομένο: για τον ίδιο, δεν ισχύουν οι ίδιες αρχές;

Το ότι τα προβλήματα με την ελλιπή κατάθεση των περιουσιακών του στοιχείων και τη μη επεξήγηση για τα θέματα που προέκυψαν προεκλογικά με τις υποθέσεις την Makra Investements, Sobibank, αλλά και την υπεκφυγή για τα «δωράκια» των τραπεζών, φτιάχνουν μια επίπλαστη εικόνα προστασίας του κ. Αναστασιάδη από τα ΜΜΕ, αλλά αυτή η φούσκα δεν καλύπτει την εικόνα στην πραγματικότητα – ότι ο κ. Αναστασιάδης αντιμετωπίζεται καχύποπτα από το κοινό όσο αφορά στο θέμα της διαπλοκής και της σχετικής του ευαισθησίας.

Το θέμα Λούτσιου θα είναι άλλωστε το σήμα κατατεθέν.

Αν το δικηγορικό γραφείο της οικογένειας ενός προέδρου έχει συμφέροντα σε μια τράπεζα, είναι δυνατόν να μην υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων;

Σε αυτό το πλαίσιο, οι πληροφορίες που δημοσίευσε την Κυριακή ο Πολίτης, σε ένα είδος γενικής πληροφόρησης, προσθέτουν στα προβλήματα αξιοπιστίας και μη-διαπλοκής. Στο πρωτοσέλιδο της κυριακάτικης έκδοσης της εφημερίδας (16 Ιουνίου), ο τίτλος «Τράπεζα Κύπρου πασών των Ρωσιών» παρέπεμπε στο ότι, μετά το κούρεμα και την παραχώρηση μετοχών σε όσους είχαν καταθέσεις που κουρεύτηκαν, η πλειοψηφία των μετόχων μαλλον θα ανήκει σε Ρώσους. Το κείμενο δεν ήταν γραμμένο στο παλιό στυλ της κατασκευής υστερίας, που υιοθέτησε ο Πολίτης το 2011 και 2012. Οπότε, η άμεση χρήση της δημοσίευσης δεν ήταν σαφής. Ήταν, μια πρώτη μορφή πληροφόρησης για το νέο καθεστως στην Τραπεζα Κυπρου. Ωστόσο, ήταν αξιοσημείωτο ότι και στο διαφημιστικό που απέστειλε η εφημερίδα μέσω ημεϊλ, υπήρχε η αναφορά ότι ένα από τα δικηγορικά γραφεία που θα διαχειρίζονται τα συμφέροντα των ρώσων μετόχων - θα λειτουργεί δηλαδή ως εκπρόσωπος – μεγαλομέτοχος - στην Τράπεζα Κύπρου θα είναι το δικηγορικό γραφείο Ν. Αναστασιάδη. Σύμφωνα με τον κατάλογο της εφημερίδας θα εκπροσωπεί ένα από τους δέκα μεγαλύτερους «μετόχους» ή «εκπροσώπους μετόχων». Είναι το

ίδιο γραφείο, το οποίο εμπλεκόταν και στις προεκλογικές αναπάντητες ερωτήσεις, αλλά και σε υποθέσεις εκροών κεφαλαίων πριν το Γιούρογκρουπ της 15ης Μαρτίου. Και υπήρχε και η οικογενειακή διασύνδεση της διαχειρίστριας με την υπόθεση Λούτσιου. Το ότι μερικοί ήξεραν, και το ότι μερικοί απέσυραν κεφαλαία είναι πλέον δεδομένο – απλώς το ερώτημα είναι πότε θα τεθεί. Αλλά το να εμπλέκεται το δικηγορικό γραφείο, στο οποίο έχει άμεσα οικογενειακά, έστω, συμφέροντα ο πρόεδρος, στη διαδικασία συμφερόντων γύρω από την Τράπεζα Κύπρου, επιβεβαιώνει όσους εκφραζαν καχυποψια ότι η πολιτική της κυβέρνησης φαίνεται να ενδιαφέρεται περισσότερο για τα συμφέροντα των μεγαλομετόχων της Τράπεζας Κύπρου, παρά για την κοινωνία. Και αυτο φάνηκε και από τις δημοσιογραφικες φημες για τα σχόλια των ευρωπαίων υπουργών οικονομικών στα Γιούρογκρουπ του Μάρτη, όταν αναρωτιοντουσαν ποιους εκπροσωπει και αν εχει μονο πλουσιους φιλους.

Με δεδομένη τη θέση που έχει, αργά ή γρήγορα ο κ. Αναστασιάδης θα πρέπει να αρχίσει να επιδεικνύει μια ευαισθησία για τη διαπλοκή γύρω από το άτομό του. Η άρνηση της πραγματικότητας δεν είναι λύση – διότι το υπόγειο μουρμουρητό εμφανίζεται και δημόσια, αργά ή γρήγορα. Αλλά, ακόμα και στην υπόγεια του μορφή, λειτουργεί από-νομιμοποιητικά. Και η εποχή είναι σαφής. Το περασμένο σαββατοκύριακο σε δύο χώρες, τη Τσεχία και τη Βουλγαρία παραιτήθηκαν δημόσιοι αξιωματούχοι - πρωθυπουργός και νεοδιορισμένος επικεφαλής της εθνικής ασφάλειας - λόγω προβλημάτων διαπλοκής και σχετικών αντιδράσεων.

Οι τράπεζες και τα ΜΜΕ τους:

η βολική σιωπή για τη διαπλοκή στα δάνεια των ΔΣ των τραπεζών, η απροθυμία διερεύνησης σκανδάλων, και η ανακύκλωση του ΕΛΑ από όσους επέμεναν στην συγκάλυψη του



Το Σάββατο 15/6, οι τρεις από τις πέντε παγκύπριες εφημερίδες είχαν φανταχτερά πρωτοσέλιδα για τους ημικρατικούς οργανισμούς, με βάση την έκθεση της κ. Χ. Γιωρκάτζη. Η έκθεση δεν είχε ιδιαίτερα νέες πληροφορίες, αλλά η καταγγελία σκανδάλων είναι και αυτή μέρος, προφανώς, μια διαδικασίας προώθησης των συμφερόντων πίσω από τις ιδιωτικοποιήσεις. Όταν η ΑΤΗΚ απάντησε υποδεικνύοντας, ανάμεσα σε αλλα, ότι είναι κερδοφόρος οργανισμός, ο Φιλελεύθερος το έθαψε κάπου στο εσωτερικό.

Την Τρίτη 18/6, όταν ο κ. Τσιρόνης, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής της ελληνικής βουλής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, αποκάλυψε ότι είχε προειδοποιήσει από το 2010, για την εκροή κεφαλαίων μέσω της Μαρφίν, οι εφημερίδες, πλην της Χαραυγής, απέφυγαν να το προβάλουν. Όπως και την προηγούμενη εβδομάδα, μετά από την κατάθεση του κ. Χ. Σταυράκη, όπου αποκάλυψε ότι στις τράπεζες και ειδικά στην Τράπεζα Κύπρου, όπου είχε ιδία

γνώση, τα δάνεια, τα οποία δίνονταν στα μέλη των ΔΣ, τα διαπραγματευόταν η εκτελεστική διεύθυνση και έτσι, δημιουργείτο ένα είδος εξάρτησης και αμοιβαίων διαπλεκομένων συμφερόντων ανάμεσα σε ΔΣ και εκτελεστικούς διευθυντές, που ενέκριναν τα δάνεια. Αυτό, βέβαια, είναι ιδιαίτερα σημαντικό διότι θα εξηγήσει, γιατί οι τραπεζίτες έδιναν και έπαιρναν εύκολα δάνεια -με ελλιπείς εξασφαλίσεις, όπως φαίνεται τουλάχιστον από τις καταγγελίες στη Λαϊκή - σε μια περίοδο, όπου οι τράπεζες είχαν πρόβλημα κεφαλαιοποίησης. Όμως, η είδηση δεν έπαιξε σε δραματικά πρωτοσέλιδα. Όπως οι παρατηρήσεις της κ. Γιωρκάτζη. Όπως και να το κάνεις, τα ΜΜΕ εξαρτώνται από τους μετόχους, αν δεν είναι οι ίδιοι ιδιοκτήτες, οπότε τα σκάνδαλα των τραπεζών συγκαλύπτονται. Και προφανώς μερικοί θέλουν να καλύψουν τους τότε τραπεζίτες.

Τα πρωτοσέλιδα του Φιλελευθέρου ως εκφραστικό όργανο του τραπεζιτικού κεφαλαίου, που δεν θέλει να γίνεται συζήτηση για το πώς έφτασαν οι τράπεζες στο να ζητήσουν κρατική στήριξη και …

Η ευρύτερη προσπάθεια περιορισμού των πληροφοριών,, φαίνεται και από την κατάσταση στην Τράπεζα Κύπρου. Η δημοσια εμφαση είναι στις διαπραγματεύσεις με την τρόικα και την ΕΚΤ για χαλάρωση των περιορισμών στη διακίνηση κεφαλαίων. Αυτό που παραβλέπεται βολικά είναι το γεγονός ότι οι υπόλοιπες τράπεζες υποχρεώθηκαν να μπουν στη διαδικασία των περιορισμών, με απόφαση της κυβέρνησης και ενάντια στη λογική πρόθεση της Κεντρικής Τράπεζας να ανοίξουν όλες οι τράπεζες, πλην της Τράπεζας Κύπρου και της Λαϊκής, το Μάρτιο. Αυτή η συγκάλυψη παίρνει συχνά και τη μορφή μετατόπισης ευθυνών ακόμα. Έτσι, η τελευταία εκδοχή αυτού του σεναρίου είναι η επίθεση ενάντια στον Ντράγκι - και συγκεκαλυμμένα στο Δημητριάδη - για την παράταση του ΕΛΑ. Την Κυριακή λ.χ. ο Φιλελεύθερος εστίασε το πρωτοσέλιδό του σε μια ερμηνεία των απαντήσεων του Ντράγκι, σύμφωνα με την οποία, ο Ντράγκι "ενοχοποιούσε" την Κυπριακή Κεντρική Τράπεζα. Και στο κείμενο, γινόταν αναφορά στο ότι στις 2 Ιουλίου 2012 έγινε γνωστό ότι υπήρχαν πρόβλημα στη Λαϊκή. Αυτό ήταν γνωστό, όμως ο ΕΛΑ ήταν ήδη τότε στα 9 δις – ο σχετικός πίνακας δημοσιεύτηκε στο Φιλελεύθερο στις 26/3/2013. Και το μεγαλύτερο μέρος της διόγκωσής του αφορούσε το τί έγινε από το Σεπτέμβριο του 2011 μέχρι τον Απρίλιο του 2012 και ακολούθως από τις εξελίξεις στην Ελλάδα.

Και φυσικά, το πιο κραυγαλέο παράδειγμα ότι οι νυν κυβερνώντες ήξεραν για τον ΕΛΑ ήταν και επιστολή Αναστασιάδη, τον Νιόβρη του 2012, όπου ζητούσε ουσιαστικά να γίνουν υποχωρήσεις στις διαπραγματεύσεις με την Τρόικα, ακριβώς

για να μην χρεοκοπήσει – να μην διακοπεί ο ΕΛΑ- η Λαϊκή. Ο τότε ηγέτης της αντιπολίτευσης, δεν ήθελε διακοπή, αλλά συνέχιση του ΕΛΑ – έστω και με θυσίες δικαιωμάτων μερίδων του πληθυσμού. Για μια τράπεζα, που έκλεισε με βάση και τις πράξεις αυτής της κυβέρνησης.

Το θέμα δεν τράβηξε ιδιαίτερα – ο Κάρογιαν φάνηκε να αρνείται να ακολουθήσει τη διαδικασία κατασκευής ψευδογεγονοτος - με την ανακύκλωση της εστίασης σε παραπλανητικά αποσπάσματα- , αναγνωρίζοντας, ενδεχομένως, την προσπάθεια της αρχισυνταξίας να φτιάξει ένα σενάριο με οφθαλμοφανείς σκοπιμότητες συγκάλυψης των ευθυνών των τραπεζών. Τις επόμενες μέρες, η κ. Ταραμουντά και ο κ. Βενιζέλος συνέχισαν μέσα από τα σχόλια τους να επιβεβαιώνουν ότι η εφημερίδα θέλει να συγκαλύψει το πώς οδηγήθηκαν οι τράπεζες στο να ζητήσουν στήριξη από το κράτος, την άνοιξη του 2012.

Και μια ενδιαφέρουσα κίνηση από τον Πολίτη: η αποκάλυψη των μετόχων και των διαχειριστών τους, στην Τράπεζα Κύπρου

Αν ο Φιλελεύθερος φαίνεται να κινείται στο να γίνει εκφραστικό όργανο της Τράπεζας Κύπρου και των συμφερόντων της, ο Πολίτης, ο οποίος υπήρξε η πιο φανατική έκφραση του τραπεζιτικού κεφαλαίου το 2012, φαίνεται να υιοθετεί πλέον πιο ήπια προσέγγιση. Αξίζει να θυμηθεί κάποιος ότι όταν ξεκίνησε η δημοσιοποίηση σκανδάλων τον Αύγουστο του 2012, όταν μέχρι και η Αλήθεια δημοσίευσε την εσωτερική έκθεση της Τράπεζας Κύπρου για την αγορά των ελληνικών ομόλογων, ο Πολίτης πρόβαλλε πρωτοσέλιδα την προσπάθεια τους ενός από τους εμπλεκόμενους του Καρυδά, να μετατοπίσει την ευθύνη… στην Ομόνοια. Και αρχές Σεπτεμβρίου, ο Πολίτης επιχειρηματολογούσε ενάντια στη συζήτηση των προβλημάτων και των σκανδάλων των τραπεζών – με κύριο εκφραστή το Μακάριο Δρουσιώτη. Την περασμένη Κυριακή, αντίθετα, ο Πολίτης είχε μια ενδιαφέρουσα αναφορά για το πώς η Τράπεζα Κύπρου θα έχει πλειοψηφία ξένων μετόχων. Βέβαια, η δημοσίευση μπορεί να ήταν και προειδοποιητική προς το τοπικό κεφάλαιο – και σίγουρα εξηγεί γιατί η κυβέρνηση και η πλειοψηφία των ΜΜΕ κάνουν επιθέσεις στο Δημητριάδη, που δεν ελέγχεται από τα τζάκια της Λευκωσίας. Ανάμεσα στα ενδιαφέροντα του δημοσιεύματος του Πολίτη ήταν και ο ρόλος των δικηγορικών γραφείων, που θα είναι τώρα διαχειριστές των μετοχών των ξένων. Έτσι, το γραφείο Ν. Αναστασιάδη θα έχει συμφέροντα στην Τράπεζα Κύπρου μέσω μεγαλομετόχων, ενώ θα έχει και συγγενή στο προεδρικό. Και είναι ανάμεσα στους 10 μεγαλύτερους διαχειριστές μετοχών.

Και σε μια ενδιαφέρουσα κίνηση η εφημερίδα, συνεχίζοντας κάπως και την έκφραση της θέσης του τραπεζιτικού κεφαλαίου, δημοσιοποίησε και δυσφορία για την αντιφατική θέση της κυβέρνησης, που από την μια ελεγε και λεει ότι προσπαθει να στηρίξει το τραπεζιτικό σύστημα, ενώ από την άλλη δημιουργει πυροτεχνήματα τύπου ΕΛΑ. Τουλάχιστον, όμως, ο Πολίτης είναι πιο συνεπής: υποστήριζε ότι έπρεπε να στηριχθεί το τραπεζικό σύστημα και ίσως να αντιλαμβάνεται, τωρα,, σε αντίθεση με το Φιλελεύθερο, την αντίφαση του να ρωτα κάποιος τί έγινε μετά τη αναγνωριση του προβλήματος, αλλα να σιωπά, εξ αναγκης, για τα αίτια του.

Υπάρχει βέβαια και η πιθανότητα η εφημερίδα να εκφράζει πλέον μια μερίδα του τραπεζικού κεφαλαίου, που νιώθει και δυσφορία για την προώθηση των συμφερόντων, που φαίνεται να εκπροσωπεί η πρώτη σελίδα του Φιλελευθέρου. Αν υπάρχει μια μετατόπιση αυτό θα φανεί και στο μέλλον. Προς τον παρόν ήταν μια πρώτη δημοσίευση που μετατόπιζε ελαφρώς τη θέση της εφημερίδας.

Η Καθημερινή ευτυχώς επιμένει….

Η Καθημερινή τήρησε από το 2012 μια έντιμη - με δεδομένο ότι είναι επίσης μια εμπορική εφημερίδα - στάση απέναντι στα σκάνδαλα των τραπεζών. Ο δημοσιογράφος της ο κ. Τσαγκάρης αποκάλυψε το σκάνδαλο διαρροών μέσω Εγνατίας – που άφησε πίσω του ο Ορφανίδης, ενώ ο Α. Παράσχος έχει κάνει την πιο ειλικρινή δήλωση αρχισυντάκτη μέχρι τώρα, για την εξάρτηση των εφημερίδων και των ΜΜΕ από το τραπεζιτικό κεφάλαιο και τη διαφήμισή του. Αυτά που άλλοι προσπαθούν ακόμα να συγκαλύψουν. Την Κυριακή, 16/6, - ενώ ο Φιλελεύθερος αναζητούσε τον ΕΛΑ μετά την δημιουργία του - η Καθημερινή πρόβαλε το σκάνδαλο της διαγραφής αρχείων από την Τράπεζα Κύπρου. Και έθεσε το κραυγαλέο ερώτημα, γιατί δεν διερευνήθηκε η καταγγελία για καταστροφή 28.000 αρχείων από τους υπολογιστές στελεχών της Τράπεζας Κύπρου – ιδιαίτερα των Ηλιάδη και Πατσαλίδη.

Όπως γράφει χαρακτηριστικά σε σχόλια η εφημερίδα, όταν είδε το πρωτοσέλιδο της προηγούμενης βδομάδας για τους εμπελοκομενους στην υπόθεση της Uniastrum, ένας «συνάδελφος από την αθηναϊκή Καθημερινή... εκτιμούσε ότι θα γινόταν χαμός της Κυριακή..». Τελικά, «τα έπνιξαν όλοι». Διότι, όπως εκφραστικά γράφει και ο τίτλος του σχολίου, **«Τα golden boys έχουν φαίνεται ράμματα για τις γούνες πολλών»**. Το ότι υπάρχει ένα αόρατο δίκτυο λογοκρισίας, είναι και δίπλα επιβεβαιωμένο. Όταν η Καθημερινή δημοσίευσε και την περασμένη Κυριακή, πρωτοσέλιδο για την καταγγελία της Κεντρικής προς τη Γενική Εισαγγελία για την καταστροφή των αρχείων στην Τράπεζα Κύπρου, και πάλι επιβλήθηκε ο «νόμος της

σιωπής». Και όταν φτάσει και η σημερινή λογοκρισία στα όριά της, με καταστροφικές ενδεχομένως συνέπειες, όπως έγινε με την προηγουμένη που κατέληξε στις αποκαλύψεις του 2012 και το κούρεμα του 2013, μπορεί να βγουν και οι νυν λογοκρίνοντας να διαμαρτύρονται πάλι για κάποιον... ΕΛΑ, που δεν ήξεραν.



Οι έρευνες συνεχίζονται: στη Βουλή κάνουν τις δύσκολες ερωτήσεις, ενώ στη διορισμένη επιτροπή αναζητούν ρόλο

- και μια πρώτη στιγμή σύγκρουσης συμφερόντων των συμπεθέρων



«22/10/2012…για το βράδυ είχε κανονιστεί συνάντηση με την ΤΚ και των εξωτερικό νομικό της σύμβουλο [Π. Πολυβίου]. Κατά την διάρκεια της συνάντησης έγινε φανερό ότι ο νομικός σύμβουλος της ΤΙ δεν είχε δει οτιδήποτε από την αλληλογραφία σε σχέση με την παροχή των σκληρών δίσκων, παρά το γεγονός ότι η πρώτη συνάντηση έγινε που πραγματοποιήθηκε σε σχέση με το ζήτημα έγινε σχεδόν δυο μήνες πριν από την ημερομηνία αυτή και επίσημες επιστολής είχαν σταλεί ένα και πλέον μήνα προηγουμένως.» Alvarez and Marshal

««..θα ήταν αφελές να παραγνωρίζει κάποιος, ιδιαίτερα μετά από όσα έχει κατηγορηθεί η Κύπρος, την στενή συγγένεια του νομικού σύμβουλου της ΤΚ με το μέλος της τριμελούς επιτροπής, Ανδρέα Κραμβη. Ο Ανδρέας Κραμβης είναι συμπέθερος του Πολύ Πολυβίου και επιπλέον ο γιος του κ Κράμβη ανήκει στην ομάδα νομικών συμβούλων της τράπεζας Κύπρου.» Α. Παράσχος: Ζητήθηκε ποινική έρευνα και από τον Δημητριάδη το Δεκέμβριο του 2012 [Καθημερινή 16/6/2013]

Οι έρευνες συνεχίστηκαν και αυτή τη βδομάδα και στις δυο επιτροπές – αυτήν της επιτροπής θεσμών της βουλής και σε αυτήν, η οποία διορίστηκε από την κυβέρνηση, γύρω από τον κ. Πική. Όπως και τις προηγούμενες βδομάδες, οι ουσιαστικές ερωτήσεις και συζητήσεις έγιναν στην επιτροπή θεσμών. Στην επιτροπή γύρω από τον κ. Πική, φαίνεται να συνεχίζεται ένα είδος κατευθυνόμενων ερωτήσεων, οι οποίες,

όμως, αυξανόμενα θέτουν και θέμα ρόλου και θέσης των τριών ατόμων που συμμετέχουν – αλλά και το πώς αποφασίζονται οι ερωτήσεις, τις οποίες διατυπώνουν. Πάντως, αυτή τη βδομάδα υπήρξαν και εδώ μερικές μικρές στιγμές ενδιαφέροντος. Αν και η απόφαση του Ανωτάτου για μη-περικοπές για τους δικαστές, έριξε επίσης μια σκιά για την όλη διαδικασία μέχρι στιγμής.

Στη Βουλή: τελικά, κατέληξαν ότι κατάλαβαν τη διάφορα του bail out από το bail in, με παραδοχή Σαρρή, ότι τελικά «κάτι άκουσαν από τις 5 Μαρτίου»

Στην επιτροπή θεσμών παρευρέθηκε αυτην την εβδομάδα ο κ. Τσιρόνης, ο οποίος ήταν επικεφαλής της επιτροπής της ελληνικής βουλής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, και την προηγούμενη ο τέως υπουργός οικονομικών κ. Σαρρής και ο διοικητής της Κεντρικής, κ. Δημητριάδης. Με την κατάθεση του κ. Τσιρόνη έγινε σαφές και με συγκεκριμένο έγγραφο από το 2010, ότι ήταν γνωστή η εκροή κεφαλαίων από την Λαϊκή. Αλλά δεν έγινε τίποτε – και ούτε ενδιαφέρθηκε είτε η Κεντρική, είτε τα ΜΜΕ των εκατομμυρίων από διαφημίσεις της Λαϊκής. Ο κ. Τσιρόνης τεκμηρίωσε ότι και ο τότε διοικητής της Κεντρικής, όπως και ο τότε πρόεδρος της κεφαλαιαγοράς, Γ. Χαραλάμπους, ήξεραν. Αξίζει ιδιαίτερης αναφοράς το γεγονός ότι ο κ. Ορφανίδης ήξερε από το 2011 για τα προβλήματα εκροών της Λαϊκής και όμως, ενέκρινε την μετατροπή της Εγνατίας σε παράρτημα το 2011. Όπως δήλωσε χαρακτηριστικά χωρίς το «σκάνδαλο» των εκροών προς την Ελλάδα μέσω Μαρφίν και Εγνατίας, το πρόβλημα της Κύπρου θα ήταν διαχειρισιμο: «*Θα ήταν δηλαδή το μισό πρόβλημα, το οποίο διπλασιάστηκε εξαιτίας αυτού του προβλήματος»*. Τα 4 δις, τα οποία διοχετεύτηκαν μέσω Εγνατίας και τα οποία μεταφέρθηκαν και στον ΕΛΑ.

Και ο κ. Τσιρόνης τεκμηρίωσε ότι το φαινόμενο ήταν ήδη εκεί, και είχε επισημανθεί, από το τέλος του 2010 – λίγους μήνες πριν, ο κ. Ορφανίδης, εγκρίνει την μετατροπή της Εγνατίας. *«Χαρακτηριστικό είναι ότι την 31/12/2010 ποσοστό 86% του συνόλου της τραπεζιτικής χρηματοδότησης του ομίλου MIG υψους 986 εκατομμυρίων, προερχόταν από την Marfin Popular, ενώ η Εγνατία παρουσίαζε δανειακό άνοιγμα προς την MIG ύψους 506 ευρω. Κατά συνέπεια προέκυπτε εμφανώς το μέγεθος της δανειακής εξάρτησης και εταιρικής διασύνδεσης των δυο ομίλων.»*

Αλλά, φυσικά, στην Κύπρο ο κ. Ορφανίδης έκανε ότι δεν έβλεπε, ενώ μέχρι και η επιτροπή κεφαλαιαγοράςμ η οποία ξεκίνησε έρευνα για το θέμα του Βατοπεδίου, το άφησε. Και όμως, ήταν ένδειξη για το πού πήγαιναν τα λεφτά της Λαϊκής.

Από την άλλη, μέσα από τις καταθέσεις των Σαρρή και Δημητριάδη φαίνεται ότι σιγά σιγά ξεκαθαρίζει η εικόνα για το τί έγινε το Μαρτη με το κούρεμα. Φαίνεται ότι υπήρχαν εκροές, κάθε φορά που υπήρχαν προβλήματα, αλλά και μετά τις 2 Φεβρουάριου, όταν οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς είχαν κείμενο σχετικά με πιθανό κούρεμα. Ωστόσο, όπως φαίνεται να παραδέχθηκε τελικά και ο κ. Σαρρής, το θέμα του κουρέματος δεν τέθηκε ποτέ πριν το Μάρτιο. Αν και αυτό είναι βέβαια αυτονόητο, είναι επίσης γεγονός ότι καταβλήθηκε αρκετή προσπάθεια, μετά το Μάρτη, για να μετατοπιστεί η ευθύνη της απόφασης σε λεκτικές διατυπώσεις της κατ'αρχήν συμφωνίας. Τελικά, φάνηκε ότι έγινε αποδεκτό ότι άλλο είναι οι γενικές διατυπώσεις για το τί συμπεριλαμβάνεται στα ευρωπαϊκά δεδομένα και άλλο οι συμφωνημένες αποφάσεις. Σύμφωνα, λοιπόν και με τον κ. Σαρρή, και φυσικά και τον κ. Δημητριάδη, η κατ' αρχήν συμφωνία του Νοεμβρίου για «εξυγίανση των τραπεζών», δεν περιλάμβανε κούρεμα – ήταν μια συμφωνία διάσωσης με δάνεια και στις τράπεζες, όπως έγινε και στην Ιρλανδία. Αντίθετα, μετά την αποδοχή του κουρέματος από την νέα κυβέρνηση, το όλο σκηνικό άλλαξε δραματικά. Μια ενδιαφέρουσα πληροφορία ήταν ότι «στους διαδρόμους των ευρωπαϊκών σωμάτων», άρχισε να κυκλοφορεί η ιδέα για κούρεμα «γύρω στις 5 με 7 Μαρτίου».

Είναι σαφές, χωρίς ιδιαίτερη καχυποψία, ότι κάποιοι ήξεραν. Ο διοικητής της Κεντρικής δήλωσε ότι αν ήθελαν να δουν οι βουλευτές το πόσο σύνηθες ήταν να μεταφέρουν στο εξωτερικό σχετικά ποσά μερικές επιχειρήσεις, θα μπορούσαν να ζητήσουν και να συγκρίνουν με προηγούμενους μήνες στοιχεία, τα οποία θα μπορούσε να παραθέσει η Κεντρική. Υπενθυμίζεται ότι η επιτροπή της βουλής, έχει τα αρχεία των εκροών το Μάρτιο, αλλά δεν τα έχει δημοσιοποιήσει ακόμα – και προφανώς, η συγκριτική μέθοδος θα είναι και αποκαλυπτική, όχι μόνο για την υπόθεση του συμπέθερου, αλλά και για άλλες ανάλογες περιπτώσεις, όπως είναι τα δικηγορικά γραφεία.

Και στη διορισμένη επιτροπή μια από τα ίδια: αναπαραγωγή μονομερών δημοσιογραφικών επιχειρημάτων

Ενώ στη βουλή ξεκαθάριζαν τα δεδομένα για το κούρεμα, στην επιτροπή που διόρισε η κυβέρνηση εμφανίστηκαν ο κ. Σταυράκης και πάλι, αλλά και ο Γενικός Εισαγγελέας, Π. Κληρίδης. Οι ερωτήσεις στον κ. Σταυράκη υπενθύμιζαν και πάλι την

προκατελειμένη οπτική της επιτροπής, ή αυτών που επεξεργάζονται το πλαίσιο των ερωτήσεων με σχετικά δημοσιεύματα από τον τύπο – διότι είναι προφανές ότι κάπως έτσι κινείται η επιτροπή. Ρωτήθηκε λ.χ. ο Σταυράκης για επιστολή στους Fitch και για ανακοίνωση για την προσπάθεια συμφωνίας με το Κατάρ, πριν τις εκλογές του 2011. Οι ερωτήσεις, λογικά, είχαν να κάνουν με το ότι γίνονταν κινήσεις, που μπορεί να ευνοούσαν την κυβέρνηση. Το τί σχέση μπορεί να είχαν αυτά, με το ζητούμενο της συγκεκριμένης περιόδου, όπως έχει καταγράφει και από προηγούμενες μαρτυρίες, αλλά και από τις ίδιες τις εκθέσεις των οίκων αξιολόγησης, είναι ένα θέμα. Το πιο ουσιαστικό, όμως, είναι ότι ανάλογες ερωτήσεις δεν τέθηκαν στον κ. Σαρρή, ο οποίος ήταν επίσης υπουργός – και πριν τις εκλογές του 2008, αλλά και αμέσως μετά τις εκλογές του 2013. Δεν συζητήθηκε λ.χ. τί συμφωνίες είχε κάνει η κυβέρνηση με την ΠΑΣΥΔΥ λ.χ., αλλά και για το πώς αντιλαμβανόταν ο κ. Σαρρής τις προεκλογικές δεσμεύσεις του κ. Αναστασιάδη για ιδιωτικοποιήσεις λ.χ.

Ο κ. Σταυράκης, πάντως, κατέδειξε και το παραπλανητικό επιχείρημα του κ. Χαραλάμπους, την προηγούμενη βδομάδα, ότι δεν υιοθετήθηκαν οι απόψεις του για περικοπές. Όπως παρατήρησε ο κ. Σταυράκης, οι εισηγήσεις αφορούσαν 400 εκατομμύρια, ενώ το ποσό το οποίο δημιούργησαν τα προβλήματα των τραπεζών αφορούσε σε 10 δις. Προφανώς, βέβαια, μέχρι στιγμής έστω, η διορισμένη επιτροπή δεν αγγίζει την ουσία του προβλήματος και το Μάιο του 2011 – την έκθεση, δηλαδή, των τραπεζών στην Ελλάδα.

Η Κατάθεση του κ. Κληρίδη: μια πρώτη επαφή με τη σύγκρουση συμφερόντων του κ. Κραμβή – είναι δυνατόν ένας δικηγόρος, όπως ο Π. Πολυβίου, να μην ήξερε την αλληλογραφία;

Ακολούθως, κατέθεσε ο κ. Π. Κληρίδης. Ο κ. Κληρίδης έκανε μια σειρά από ενδιαφέρουσες δηλώσεις και σε αυτό το τομέα, οι ερωτήσεις του κ. Πική ήταν όντως ενδιαφέρουσες γιατί αφορούσαν ένα τομέα, στον οποίο είναι ειδικός – αλλά και γιατί καθόριζαν και τα όρια της ίδιας της ερευνητικής. Όσον αφορά στη δικαστική διαδικασία για την Uniastrum, κ. Κληρίδης κράτησε αποστάσεις με τη δήλωση ότι προχώρησε να οδηγίες για αστυνομική διερεύνηση για «λόγους αξιοπρέπειας». Η δήλωση ερμηνεύθηκε ως έκφραση παραδοχής ότι το έκανε για να μην αφήσει σκιές για τον εαυτό του ότι συγκάλυπτε. Κάτι βέβαια, που είναι πολύ ορθό – οφείλουν όλοι να έχουν αντίστοιχη ευαισθησία. Όμως, η σχετική ευαισθησία άφηνε ντε φάκτο εκτεθειμένη την επιτροπή και ιδιαίτερα τον κ. Κραμβή. Όπως παρατήρησε σε πρωτοσέλιδο κείμενό της η Καθημερινή, ο Γ. Εισαγγελέας δεν είχε προχωρήσει σε

ανάλογη κίνηση - ενώ λογικά όφειλε - και για την καταγγελία της Κεντρικής Τράπεζας ότι είχαν διαγραφεί 28.000 αρχεία από τους υπολογιστές της Τράπεζας Κύπρου, τους οποίους χρησιμοποιούσαν οι κ. Ηλιάδης και Πατσαλίδης. Σε αυτό το θέμα, ωστόσο, εμπλέκεται και η ευθιξία της ίδιας της επιτροπής – ο δικηγόρος της Τράπεζας Κύπρου, ο οποίος μίλησε με την Alvarez and Marshal - και ενδεχομένως, συγκάλυπτε τους αρμόδιους της τράπεζας - με στόχο τη διερεύνηση των ηλεκτρονικών αρχείων - ήταν ο Π. Πολυβίου, συμπέθερος και εργοδότης του γιου του κ. Κραμβή, μέλους της ερευνητικής. Γράφει ο δημοσιογράφος Α. Παράσχος για τα δεδομένα, που εμπλέκουν πια ένα μέλος της επιτροπής και νομικό, ο οποίος δεν φρόντισε να παρασχεθούν τα αρχεία για την έρευνα της επιτροπής, που ανέθεσε η Κεντρική Τράπεζα:

«22 Οκτωβρίου 2012: Μετά από περαιτέρω αιτήματα για διευκρινήσεις από την TI, εστάλη επιστολή στην ΤΚ, για καθορισμό των αρμοδιοτήτων βάσει των οποίων οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές ζητούνται. Επιπλέον για το βράδυ είχε κανονιστεί συνάντηση με την ΤΚ και των εξωτερικό νομικό της σύμβουλο [Π. Πολυβίου]. Κατά την διάρκεια της συνάντησης έγινε φανερό ότι ο νομικός σύμβουλος της TI δεν είχε δει οτιδήποτε από την αλληλογραφία σε σχέση με την παροχή των σκληρών δίσκων, παρά το γεγονός ότι η πρώτη συνάντηση έγινε που πραγματοποιήθηκε σε σχέση με το ζήτημα έγινε σχεδόν δυο μήνες πριν από την ημερομηνία αυτή και επίσημες επιστολής είχαν σταλεί ένα και πλέον μήνα προηγουμένως.»

Ο κ. Πολυβίου, βέβαια, μπορεί να έλεγε ότι δεν είδε. Είναι,όμως, όντως ενδιαφέρον, ότι η πρώτη μαζική διαγραφή έγινε στις 18 Οκτωβρίου, ενώ οι τράπεζες είχαν ειδοποιηθεί για την έρευνα από την 21η Αυγούστου. Και ο κ. Πολυβίου, νομικος εκπροσωπος του οργανισμου οπου εγιναν οι διαγραφες δεν θεώρησε ότι έπρεπε να ασχοληθεί, και δήλωσε μάλιστα σε συνάντηση δύο μήνες μετά την πληροφόρηση για την έρευνα, ότι δεν ήξερε τίποτε, παρά το ότι έγινε και συνάντηση «δυο μήνες πριν». **Δεν φαίνεται να είναι συνήθως τόσο απρόσεκτος ο κ. Πολυβίου.** Ο δημοσιογράφος το έθεσε με σαφήνεια όσον αφορά στην πιθανότητα διαπίστωσης ποινικών αδικημάτων από την επιτροπή:

«..θα ήταν αφελές να παραγνωρίζει κάποιος, ιδιαίτερα μετά από όσα έχει κατηγορηθεί η Κύπρος, την στενή συγγένεια του νομικού σύμβουλου της ΤΚ με το μέλος της τριμελούς επιτροπής, Ανδρέα Κραμβη. Ο Ανδρέας Κραμβης είναι συμπέθερος του Πολύ Πολυβίου και επιπλέον ο γιος του κ Κράμβη

ανήκει στην ομάδα νομικών συμβούλων της τράπεζας Κύπρου. Στο σημείο αυτό ο γραφών –ως δημοσιογράφος και όχι ως νομικός – υιοθετεί αυτολεξεί εκείνο που είπε ο Πέτρος Κληριδης ενώπιον της επιτροπής την περασμένη πέμπτη: 'αυτό το βάρος δεν μπορούσα να το αποσείσω. Έχουμε όλοι μια αξιοπρέπεια και πρέπει μερικές φορές να την υπερασπιζόμαστε όσο και αν αναγκαζόμαστε να παραβιάζουμε κάποιες σκέψεις τις οποίες θα θεωρούσαμε ορθότερες»…

Φυσικά και θα πρέπει να αναμένει κάποιος, πλέον, να κληθεί ο κ. Πολυβίου να εξηγήσει τη θέση και στάση του, η οποία αφήνει υποψίες για συγκάλυψη.

Και επιτέλους κάτι ενδιαφέρον από τον κ. Πική: ερωτήσεις για την αρμοδιότητα και τη δικαιοδοσία της επιτροπής

Η πιο ενδιαφέρουσα διάσταση της παρουσίας του κ. Κληρίδη ήταν η συζήτηση με τον κ. Πική για την αρμοδιότητα της επιτροπής. Οι ερωτήσεις, εν μέρει, είχαν να κάνουν με τη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα για την κλήση ατόμων, οι οποίοι εμπλέκονται σε δικαστικές υποθέσεις – όπως οι κ. Βγενόπουλος ή Ηλιάδης λ.χ. Ο κ. Κληρίδης ξεκαθάρισε ότι δεν υπήρχε πρόβλημα κλήσης, αλλά είχαν δικαίωμα να μην απαντήσουν σε θέματα, τα οποία μπορεί να τους ενοχοποιούν σε άλλες διαδικασίες. Το πιο ενδιαφέρον ωστόσο, ήταν η αναφορά του κ. Πική σε γνωμάτευση του κ. Κληρίδη το 2006, ότι τα πορίσματα μιας ερευνητικής επιτροπής, δεν είναι δεσμευτικά για νομικές διαδικασίες – καθόρισε δηλαδή ότι η ερευνητική είναι απλώς διερεύνηση και όχι δικαστήριο. Αν και αυτό θα μπορούσε να είναι αυτονόητο, η σχετική ερώτηση από τον κ. Πική έμοιαζε και σαν ένα είδος προσπάθειας αυτοκαθορισμού της ίδιας της επιτροπής, ως ενός μη δικαστικού σώματος. Τώρα γιατί αποτελείται από δικαστές, οι οποίοι, εμφανώς, δεν έχουν γνώση για το αντικείμενο, είναι ενδιαφέρον.

Σε αυτό το πλαίσιο, η απόφαση του Ανωτάτου ότι οι δικαστές δεν υπόκεινται στις περικοπές, έριξε μια πιο αποφασιστική σκιά στις μέχρι τώρα διαδικασίες. Μια από τις γραμμές των ερωτήσεων ήταν αν λήφθηκαν μέτρα – και η έμφαση στα μέτρα είχε να κάνει με τις περικοπές, χωρίς αναφορά στα έσοδα. Από την στιγμή που οι δικαστές απολάμβαναν, όμως, τις αυξήσεις και πλούσιες αποζημιώσεις, από ποιά οπτική μπορούν να κρίνουν τις περικοπές; Είναι δηλαδή ένας δικαστής, που δεν δέχεται να του περικοπούν 100 ευρώ, αρμόδιος να κρίνει πότε και αν πρέπει να αποκοπούν 100 ευρώ σε ένα χαμηλόμισθο ή συνταξιούχο; **Μέχρι τώρα, η επιτροπή απλώς απομυθοποιεί τη δικαστική πρακτική και γνώση. Οι τρεις δικαστές φαίνεται να αναπαράγουν μια μεροληπτική στρατηγική, χωρίς να**

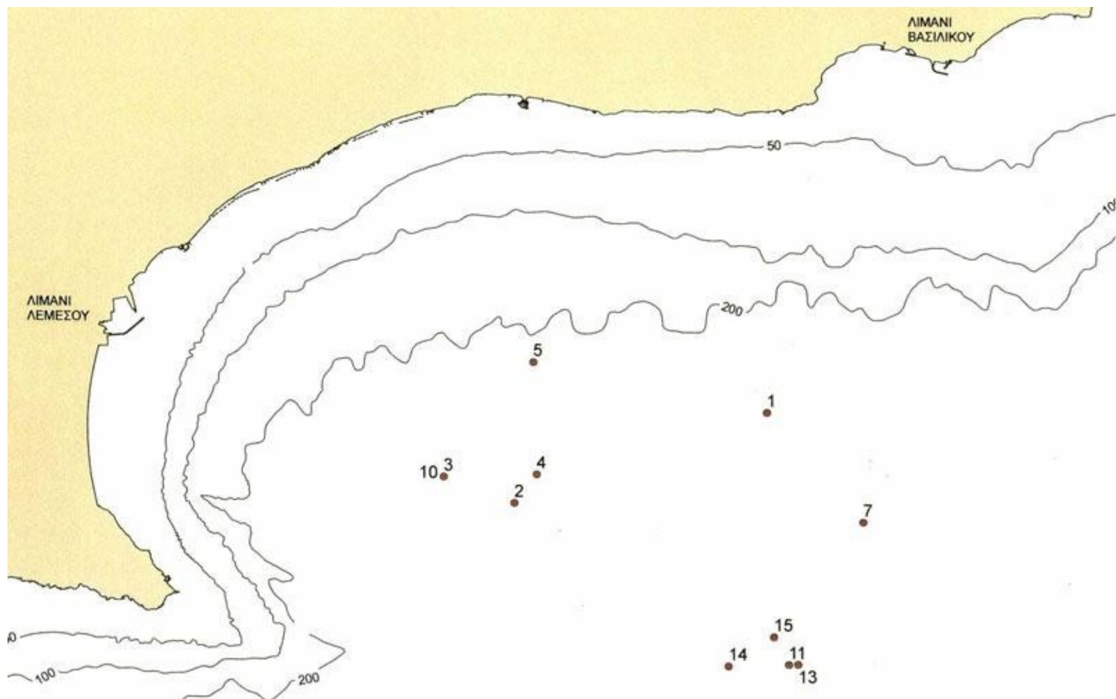
ξεκαθαρίζουν τη θέση από την οποία ρωτούν. Σε αυτό το πλαίσιο, η κίνηση του κ. Πική να διευκρινίσει ότι δεν είναι δικαστήριο η ερευνητική, ήταν μια πρώτη θετική κίνηση – διευκρινίστηκε τί ΔΕΝ είναι η επιτροπή. Αλλά, δεν καθορίστηκε ακόμα ΤΊ είναι και με βάση ποιά γνώση αρθρώνει τις ερωτήσεις της. Και φυσικά, η θέση του κ. Παράσχου για την ευθιξία είναι εκεί και δεν αφορά μόνο το ένα μέλος. Αφορά και τη σιωπή των ΜΜΕ.



Διαχρονικό σκάνδαλο ολκής η υπόθεση με τα πυρομαχικά της Εθνικής Φρουράς

Πρέπει να διοριστεί ανεξάρτητη επιτροπή έρευνας

Εδώ είναι βυθισμένοι οι 900 τόνοι πυρομαχικών



Την περασμένη βδομάδα, γράψαμε αρκετά, για την ηλίθια συνήθεια του κυπριακού, αλλά και πολλών άλλων στρατών να ποντίζουν πυρομαχικά που θεωρούσαν άχρηστα (για απ' ευθείας σκότωμα) στη θάλασσα. Η απόρριψη αυτή απαγορεύθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη το 1993.

Μαζί με τα διάφορα που ακούσαμε για να πεισθούμε ότι δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας, ήταν ότι όπως και σε άλλες χώρες υπήρχε ένας συγκεκριμένος χώρος απόρριψης κάτι σαν υποθαλάσσιος σκουπιδότοπος πυρομαχικών, σημειωμένος στον χάρτη για να αποφεύγεται.

Τελικά, όπως αποκαλύφθηκε στη Βουλή, ο χώρος απόρριψης είναι 15 σημεία σκορπισμένα στον Κόλπο της Λεμεσού σε διάφορα βάθη από 300μ ως 900μ. Υπάρχει ένα επιπλέον άγνωστο σημείο όπου, όπως λέχθηκε, πέταξε το τελευταίο φορτίο… ένας ιδιώτης που εν τω μεταξύ… απεβίωσε.

Μετά από αυτές τις πληροφορίες, μπορούμε να κάνουμε τρίτη ανάγνωση για τη σοβαρότητα που επικρατεί στο στράτευμα. Τα πυρομαχικά πετάχτηκαν με τη μέθοδο της… τυχαίας διασποράς.

Επομένως, το ερώτημα αν πράγματι σταμάτησαν να πετούν πυρομαχικά το 93 είναι βάσιμο. Και μπορούμε να διερωτηθούμε, επίσης, αν πράγματι, ο ιδιώτης πέταξε το

φορτίο στα βαθιά ή στα ξέβαθα ή αν το πήρε για ανακύκλωση μετάλλων, που είναι ίσως η πιο καλή από τις δυνατές εκδοχές.

Και μια μικρή πληροφορία, που μας έδωσε η τρίτη ανάγνωση, είναι ότι ο μόλυβδος των σφαιρών σκοτώνει μια κι έξω όταν είναι σε μορφή σφαίρας, αλλά σκοτώνει επίσης, διότι είναι πάρα πολύ βλαβερός, όταν εισέρχεται στον οργανισμό μέσω αναπνοής (εξ ου και η αμόλυβδη πλέον βενζίνη) και όταν εισέρχεται στην διατροφική αλυσίδα από τα φύκια στο μικρό ψαράκι και μετά σε μεγάλη συγκέντρωση στον τόνο ή το ξιφία και στον άνθρωπο. Και για να μην καθησυχάζεται κανείς, ναι μεν η οξείδωση είναι αργή στα μεγάλα βάθη λόγω έλλειψης οξυγόνου, αλλά και ο χρόνος παραμονής του μετάλλου εκεί είναι άπειρος.

Τα «πεπαλαιωμένα πυρομαχικά», οι «τρόποι και οι μέθοδοι» αγορών «στα τυφλά»…και οι μίζες ως η απαγορευμένη λέξη

Επιτέλους, ακόμα και ο Φιλελεύθερος, πληροφορήθηκε την Τρίτη 18 Ιουλίου (σελ. 12) ότι το θέμα των πεπαλαιωμένων πυρομαχικών στην Εθνοφρουρά είναι πονοκέφαλος και βουνό, η προσπάθεια που χρειάζεται για να αντιμετωπισθεί.

Οι ποσότητες των πυρομαχικών σε κάποιες περιπτώσεις «ζαλίζουν», γράφει η εφημερίδα και αναφέρει:

«Ενδεικτική είναι η περίπτωση φυσιγγίων 30 χιλιοστών, όπως ο αριθμός τους αγγίζει σχεδόν τα 8,5 εκατομμύρια. Υπάρχουν επίσης άλλες πέντε κατηγορίες πυρομαχικών όπου οι ποσότητες που θα καταστραφούν ανά κατηγορία είναι περισσότερες από 100.000.

Στις αποθήκες της Εθνικής Φρουράς στοιβάχτηκαν όλα αυτά τα χρόνια περισσότερα από 750.000 φυσίγγια 7,62 x 51 χιλιοστά. Άλλα 494.016 φυσίγγια 0,30 χιλιοστών σε ταινίες περιλαμβάνονται στον κατάλογο, καθώς επίσης και 534.013 φυσίγγια 0,50 χιλιοστών σε ταινίες. Προς καταστροφή είναι και σχεδόν 400.000 κοινοί πυροκροτητές».

Η εφημερίδα αποφεύγει να αναφερθεί σε **μίζες** (πράγμα το οποίο δεν πρέπει να ξεχνιέται, ούτε στιγμή, μετά την υπόθεση Τσοχατζόπουλου), αλλά αναφέρεται σε εύλογα ερωτήματα για τον « τρόπο και τις μεθόδους» της Εθνικής Φρουράς στις προμήθειές της.

Η ηγεσία του ΓΕΕΦ γράφει παρακάτω έδωσε οδηγίες, ώστε οι αναπληρώσεις υλικού που χρησιμοποιείται σε ασκήσεις, αλλά και του αποθεματικού που πρέπει να υπάρχει, να γίνεται με βάση πραγματικές ανάγκες και **να μην γίνονται αγορές στα τυφλά**. Παραδοχή ολκής για αγορές στα τυφλά (είναι η καλύτερη των εκδοχών).

Γίνεται, επίσης, αναφορά ξανά σε 60 χιλιάδες βλήματα όλμων, που πρέπει να μεταφερθούν στη Γαλλία για να καταστραφούν ή να φτιαχτούν, δεν διευκρινίζεται. Πράγμα που κάνει την αγορά των γαλλικών όλμων να μοιάζει τελείως αδόκιμη. Όταν ξοδεύεις εκατομμύρια, αγοράζεις και μια στοιχειώδη τεχνογνωσία για τη διαχείριση των βλημάτων

> **…..ο μόλυβδος των σφαιρών σκοτώνει μια κι έξω όταν είναι σε μορφή σφαίρας, αλλά σκοτώνει επίσης, διότι είναι πάρα πολύ βλαβερός, όταν εισέρχεται στον οργανισμό μέσω αναπνοής (εξ ου και η αμόλυβδη πλέον βενζίνη) και όταν εισέρχεται στην διατροφική αλυσίδα από τα φύκια στο μικρό ψαράκι και μετά σε μεγάλη συγκέντρωση στον τόνο ή το ξιφία και στον άνθρωπο. Και για να μην καθησυχάζεται κανείς, ναι μεν η οξείδωση είναι αργή στα μεγάλα βάθη λόγω έλλειψης οξυγόνου, αλλά και ο χρόνος παραμονής του μετάλλου εκεί είναι άπειρος.**

Αποκωδικοποιώντας τη συνάντηση Αρχιεπισκόπου – Υπουργού Άμυνας:

Όταν τον έφτιαχνε ο..... στρατός, πρέπει να είχε έμπνευση



Κάθε φορά που πραγματοποιεί δηλώσεις, ο.... πύρινος λόγος του, αγγίζει τους πάντες, τους ταράζει συθθέμελα και αφήνει πίσω του αποκαΐδια. Όλα τα σφάζει, όλα τα μαχαιρώνει, αφού έχει άποψη επί παντός επιστητού, την οποία εκφράζει χωρίς φόβο και με πολύ πάθος.
Οι τελευταίες δηλώσεις του, αν και έγιναν ... στο πόδι, μπορεί να μην συζητήθηκαν όσο τους άξιζε από τα ΜΜΕ, σε ορισμένους κύκλους είχαν την τιμητική τους, ακριβώς όπως τους αξίζει.
Η συνέντευξη αυτούσια από το Sigma Live (http://www.sigmalive.com/news/local/50483), το σχόλια δικά μας.

«Η θητεία των νέων στην Εθνική Φρουρά δεν είναι χάσιμο χρόνου, είπε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος και προέτρεψε τους νέους να κατατάσσονται στην Εθνική Φρουρά.»

Αρχής γενομένης, ως άνθρωπος με ιδιαίτερη εμπειρία και δεξιότητες στη διαχείριση του λόγου και της δημόσιας εικόνας του, ξεκαθαρίζει τη θέση του – καθαρά τζιαι ξικούτσουλλα. Η προτροπή, είναι μια τακτική στην οποία δεν μας έχει συνηθίσει, ως πιο ... επιβλητική προσωπικότητα.

«Μιλώντας ύστερα από συνάντηση με τον Υπουργό Άμυνας Φώτη Φωτίου, στην παρουσία του Αρχηγού του Γ.Ε.Ε.Φ. Στυλιανού Νάση, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου είπε ότι «είχαμε από αμφοτέρους μία ενημέρωση εφ' όλης της ύλης που απασχολεί το Υπουργείο Άμυνας, αλλά και εμάς ως Εκκλησία και όλο το λαό μας».

Φυσικά και αφορούν όλο το λαό τα θέματα Άμυνας, αφού ο λαός χρυσοπληρώνει - με πέραν του ενός τρόπου - ότι κόψει ο νους του καθενού,

να θεωρεί αναγκαίο ως άμυνα: από πυραύλους, μέχρι TOR, από ελικόπτερα μέχρι ποντισμένα πυρομαχικά.

«Εκείνο που έχω επισημάνει, γιατί μου έδωσε αφορμή η χθεσινή σύσκεψη για τη φυγοστρατία, στις επισκέψεις μου στην Εθνική Φρουρά έχω πει πολλές φορές ότι η θητεία στην Εθνική Φρουρά των νέων μας δεν είναι χάσιμο χρόνου. Εκεί περνούν από ένα καμίνι που παίρνουν όλα εκείνα τα αντισώματα που θα τους χρειαστούν στην πορεία της επίγειας ζωής τους, ως ελεύθεροι πλέον πολίτες. Τους χρειάζεται ο στρατός περισσότερο από κάθε άλλο, γιατί η δοκιμασία εκείνη τους σκληραγωγεί και τους κάνει έτοιμους να αντιμετωπίσουν όλες τις δυσκολίες της ζωής, γιατί η κοινωνία δεν είναι δρόμος ανθόσπαρτος, είναι δρόμος δύσκολος, αναφορικός, ανώμαλος, ακανθώδης και αν κανείς δεν ετοιμασθεί καταλλήλως δεν θα μπορέσει να αντιμετωπίσει αύριο τα προβλήματα, τα καθημερινά της ζωής», συμπλήρωσε.

Φυσικά και δεν είναι χάσιμο χρόνου η θητεία στην Εθνική Φρουρά. Λαμβάνουν σωρεία νέας γνώσης και εμπειρίας οι νέοι μας. Το καμίνι, πάνω από όλα, που τους δίνει ένα εξαίσιο χρυσαφένιο μαύρισμα, ώστε να αποφεύγουν σπατάλες σε σολάριουμ, τα αντισώματα για να αποφεύγουν τα εμβόλια κατά της γρίπης και του τετάνου, μα πάνω από όλα την κατάλληλη προετοιμασία για το «ακανθώδη» δρόμο «της επίγειας ζωής». Γιατί χωρίς μαθήματα, όπως «πετά ο γάϊδαρος; Πετά!» και «καλός Τούρκος, ο νεκρός Τούρκος», δεν μπορεί κανένας νέος άνθρωπος να πορευτεί με επιτυχία στη ζωή του. Μόνο έτσι, ο βίος γίνεται ανθόσπαρτος, ισιοτόπιν και ομαλός. Μόνο με αυτή την καλλιέργεια επιπέδου, μπορούν να αντιμετωπιστούν επιτυχώς οι δυσκολίες της ζωής. Γι' αυτό, άλλωστε όσοι δεν υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία για οποιοδήποτε λόγο και δεν περάσουν από αυτό το καμίνι-σχολείο και τη σκληραγώγηση του στρατού, παραμένουν ξύλα απελέκητα στη ζωή τους. Φυσικά, η αντίρρηση συνειδήσεως δεν παίζει σε αυτή την περίπτωση, όπως ούτε και θέμα φύλου – «η γυνή να φοβείται τον άντρα», είπαμε.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου είπε, επίσης, ότι «η προτροπή μου προς τους νέους είναι όλοι να πάνε στην Εθνική Φρουρά και να είναι ευτυχής όταν οι αξιωματικοί είναι αρκετά σκληροί».

Γιατί πώς να ευχαριστηθείς τη ζωή σου, παιδί μου, χωρίς καψόνι, χωρίς γερμανικό νούμερο, χωρίς μια ψυχοπάθεια και μια παράνοια τελοσπάντων, που προσπαθεί να επιβληθεί, φορώντας μια στολή που δίνει «βάρος» και

υπόσταση; Αν δεν ακούσεις μια φορά στη ζωή σου «πάρε πεντακόσιες, ρεεεε», σίγουρα δεν γίνεσαι ποτέ, μα ποτέ ευτυχισμένος. Άλλη μια προσφορά της Εθνικής Φρουράς: η διασφάλιση της ευτυχίας των νέων μας, μέσα από τη σκληρότητα – και αρκετή μάλιστα.

«Τους έχω πει, επίσης, ότι δεν ευτύχησα εγώ να πάω στο στρατό, γιατί όταν ήμουν νέος δεν υπήρχε η Εθνική Φρουρά, αλλά πέρασα από ένα άλλο στρατό, πιο δύσκολο και στη ζωή μου δεν βρίσκω ποτέ αδιέξοδα. Όσες δυσκολίες και αν εμφανιστούν μπροστά μου, τις υπερπηδώ με μεγάλη ευκολία γιατί έζησα στο μοναστήρι, μια πολύ σκληρή ζωή. Έμαθα να υπερπηδώ τις δυσκολίες και τα προβλήματα, τις αντιξοότητες της ζωής και μου ήταν πολύ χρήσιμη εκείνη η ζωή η οποία τότε δεν μου άρεσε, όπως δεν αρέσει στους νέους μας ο στρατός. Η εισήγηση μου προς όλους τους νέους είναι: Όλοι να πηγαίνουν στον στρατό, μπορεί να μην τους αρέσει σήμερα, αλλά θα είναι ευτυχής αύριο που πραγματικά θα είναι ελεύθεροι πολίτες και θα μπορούν να αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες της ζωής», πρόσθεσε.

«Τους έχω πει, επίσης, ότι δεν ευτύχησα εγώ να πάω στο στρατό..» - Μόλις μας εμολόησεν το κόζιν. Γι' αυτό άλλωστε οι προτροπές, η σκληραγώγηση, η ευτυχία και η επιτυχία στη ζωή, η αντιμετώπιση των δυσκολιών και των ανηφόρων. Προέρχονται όλα από τη βιωματική γνώση, τις κάμψεις, τη διασκέδαση στο καψιμή, τη Δήμητρα και το Νικηφόρο.

Ο Υπουργός Άμυνας, στις δικές του δηλώσεις, ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου «για το συνεχές ενδιαφέρον του όσον αφορά θέματα ασφάλειας και άμυνας της χώρας μας», όπως είπε.
«Εκείνο που πραγματικά αποκομίζω κάθε φορά που τον συναντώ είναι ότι ο ίδιος προσωπικά, αλλά και η Εκκλησία επιθυμούν να είναι δίπλα από την Εθνική Φρουρά, τα στρατευμένα νιάτα μας, και ιδιαίτερα αυτές τις δύσκολες ώρες. Θέλω επίσης να τον ευχαριστήσω γιατί η εμβάθυνση και η ενίσχυση της συνεργασίας του Υπουργείου Άμυνας, της Εθνικής Φρουράς και της Εκκλησίας σήμερα παίρνει σάρκα και οστά, γιατί ο ίδιος ο Μακαριώτατος ενισχύει το θρησκευτικό τμήμα που έχουμε ιδρύσει στην ΕΦ με επιπρόσθετους ιερείς και αντιλαμβάνεστε ότι σε μια περίοδο δύσκολη όπως είναι η περίοδος που διανύουμε, μια περίοδος όπου τα νέα παιδιά είναι πιο ευάλωτα σε κοινωνικά προβλήματα, ο ρόλος της Εκκλησίας είναι καθοριστικής σημασίας», ανέφερε.
Τα θέματα, συνέχισε ο κ. Φωτίου, «και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι μας σήμερα είτε αυτά είναι τα ναρκωτικά που δυστυχώς έχουν μπει καλά στην Εθνική

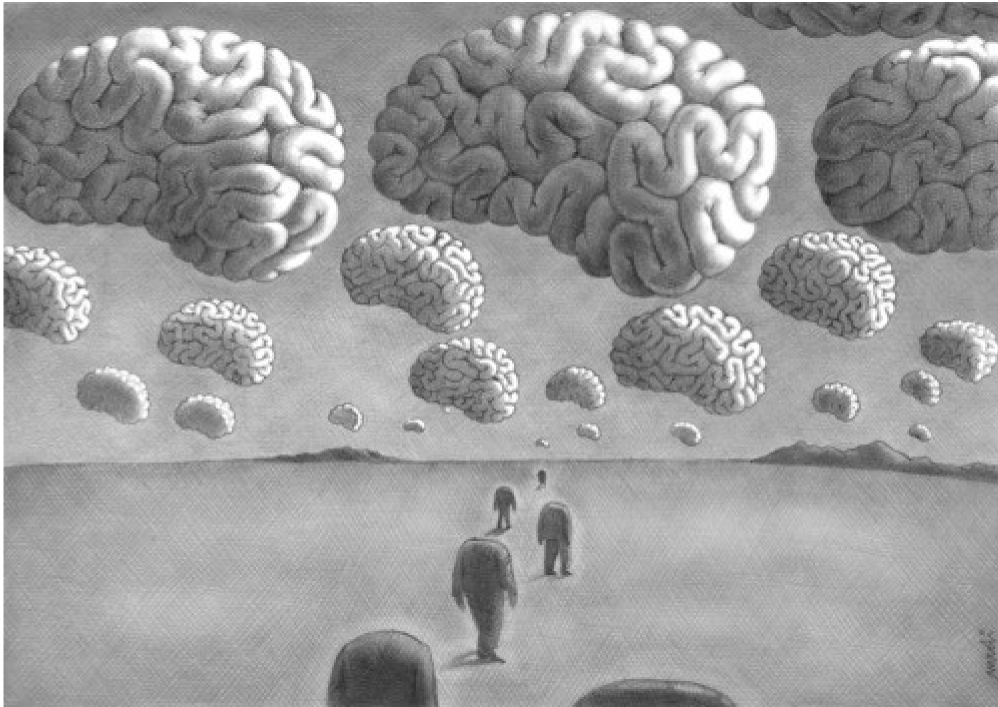
Φρουρά είτε αυτό της φυγοστρατίας, όλα αυτά μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε συλλογικά, όμως ο ρόλος της Εκκλησίας είναι καθοριστικής σημασίας».



Κύριε Υπουργέ, μια αποποίηση ευθυνών της πολιτείας για το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει, τη βλέπω, δεν τη βλέπω; Κάπου με μπερδεύετε, όπως ακριβώς μπερδεύετε το διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους. Είχα την εντύπωση πως ο ρόλος της εκκλησιάς είχε να κάνει με το θρησκευτικό αίσθημα και όχι με τα ναρκωτικά. Είχα την εντύπωση ότι το δικαίωμα της ανεξιθρησκίας και της θρησκευτικής ελευθερίας κατοχυρώνεται από το σύνταγμα της χώρας της οποίας είστε υπουργός. Σας προτρέπω, λοιπόν, να μελετήσετε επισταμένα το Άρθρο 18 του Συντάγματος, στο οποίο με το διορισμό σας στο αξίωμα που κατέχετε, ορκιστήκατε πίστη και συμμόρφωση.
Και για να μη ξεχνιόμαστε, στρατιωτική θητεία υπηρετούν – δυστυχώς – και άρρενες, οι οποίοι δεν έχουν θρησκεία ή δεν έχουν ως θρησκεία αυτή που πρεσβεύει «ο Μακαριότατος».

«Ενημέρωσα τον Μακαριώτατο για πολλά άλλα θέματα που άπτονται θεμάτων ασφάλειας και άμυνας της χώρας και πάντοτε βρίσκω κατανόηση και θα συνεχίσω προσωπικά να έχω αυτή τη συνεργασία με τον Μακαριώτατο και την Εκκλησία γιατί ο ρόλος τους ιδιαίτερα αυτή την περίοδο που περνούμε, την πιο δύσκολη από το 1974, είναι καθοριστικής σημασίας», κατέληξε.

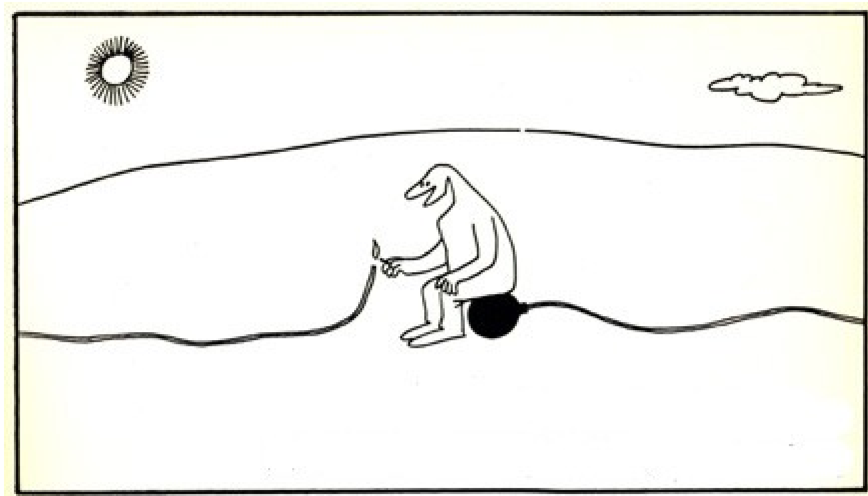
Προφανώς, η ενημέρωση «του Μακαριοτάτου» επιδιώκετο να αποτελέσει κίνηση ματ, γιατί τον αφορά περισσότερο το θέμα ασφάλειας και άμυνας από ότι ενδιαφέρει τον κάθε πολίτη και κυρίως τον κάθε κληρωτό, ο οποίος όχι μόνο δεν έχει δικαίωμα να γνωρίζει πόσα ξοδεύονται από τη τσέπη του για αυτά τα θέματα, μια και οι σχετικές συνεδρίες της βουλής διεξάγωγονται συνήθως κεκλεισμένων των θυρών, αλλά ούτε και η κατάσταση του οπλισμού που του παρέχεται και του χρεώνεται από πάνω.



ΔΙΕΘΝΗ

Ελλάδα: back to reality ή «έχουμε πόλεμο μην το γελάς μωρό μου»

Όταν έσπασε η φούσκα της αισιοδοξίας



Και ξαφνικά, η φούσκα έσπασε. Η προσπάθεια της κυβέρνησης να κατασκευάσει μια εικόνα θετικής προόδου φάνηκε να πέφτει σε βράχια. Αρχικά, ήταν η αποτυχία πώλησης της ΔΕΠΑ - το οποίο αποδόθηκε τελικά από την κυβέρνηση στις παρεμβάσεις των Βρυξελών - η οποία άνοιξε και πάλι το θέμα των ελλειμμάτων και κατ' επέκταση της ανάγκης λήψης νέων μέτρων. Ακολούθησε υποβάθμιση του χρηματιστηρίου σε αναδυόμενη οικονομία – άρα και της ελληνικής οικονομίας.
Μπροστά σε αυτό το πλαίσιο και με δεδομένο ότι η τρόικα επιμένει σε απολύσεις , ο Σαμαράς, όπως σχολίασε ο Μουζέλης, επέλεξε να ακολουθήσει τον κακό του εαυτό – προσπάθησε να κάνει μια επίδειξη δύναμης, παραβλέποντας ότι είναι, όχι απλώς εξαρτώμενος, αλλά κινείται με δανεικά ποδιά.

Είχε, εν μέρει, την αυταπάτη της σχετικής επιτυχίας ότι έκανε ανάλογες επιθέσεις σε καταλήψεις και αντιεξουσιαστικους χώρους, αλλά και στην επιστράτευση απεργών. Η μη μαζικές εκδηλώσεις της πρόσφατης περιόδου, πρέπει να δημιούργησαν και ένα είδος λανθασμένης αίσθησης σιγουριάς. Ο στόχος ήταν μια θεαματική κίνηση, που θα αναιρούσε στο δημόσιο λόγο τα κακά οικονομικά δεδομένα, ενώ ταυτόχρονα ο αυταρχισμός του θα μπορούσε να λειτουργήσει θετικά προς το ακροδεξιό ακροατήριο, ενώ ο νεοφιλελεύθερος οίστρος, ήλπιζε να απευθυνθεί στους φιλελευθέρους. Εισέπραξε αρχική συμπαράσταση από τη Χρυσή Αυγή, αλλά είναι αμφίβολο αν έπεισε κανένα ιδιαίτερα. Το ότι πίσω απ' την κίνηση υπήρχαν και μικροκομματικά συμφέροντα – με την δημιουργία μιας ΕΡΤ του Σαμαρά και ενίσχυση στην ανάγκη ιδιωτικών καναλιών με την περιθωριοποίηση της ΕΡΤ, ήταν κάπως φανερή ως κίνηση.

Η ΕΡΤ ως σημειολογικό σημείο σύγκλισης της ιστορικής μνήμης και της υπεράσπισης του Δημόσιου

Απέναντί του, όμως, τελικά βρήκε μια αντίσταση που, απλώς, επιδείνωσε την ήδη δύσκολη κατάσταση. Μια μεγάλη μερίδα, πλειοψηφική όπως φάνηκε, χρησιμοποίησε την προσπάθεια για κλείσιμο της ΕΡΤ για να εκφράσει τη δυσφορία, αν όχι την οργή της, για τη διακυβέρνηση Σαμαρά. Υπήρχε βέβαια και το συναισθηματικό στοιχείο της σημειολογικής ιστορίας της ΕΡΤ για τους έλληνες. Αλλά υπήρχαν και δυο αάλλα δεδομένα:

1. Η οργισμένη αντίδραση, απέναντι στη μαζική απόλυση, κουβαλούσε μια έντονη μορφή αντίδρασης στην πίεση από την τρόικα να διευρυνθεί το φαινόμενο του «αποφασίζωμεν και διατάζωμεν» στο δημόσιο – και κατά συνέπεια, να αρχίσει να εφαρμόζεται και στον ιδιωτικό τομέα. Σε αυτό, τα ψέματα του Κεδίκογλου δεν έπιασαν τόπο.

2. Ευρύτερα, όμως, ο αυταρχισμός του Σαμαρά θύμισε και πάλι την ιστορία της ελληνικής δεξιάς και την τάση της να προσπαθεί να επιβληθεί. Η σημειολογία της εμπειρίας της χούντας ήταν διάχυτη. Σε αυτό το πλαίσιο, το επιχείρημα Κεδίκογλου και λοιπών, ότι η ΕΡΤ ήταν προβληματική, διεφθαρμένη και άλλα τινά, ήταν μια αποκαλυπτική αντίφαση, αφού τα τελευταία 10 χρόνια, η Νέα Δημοκρατία είχε το πάνω χέρι και ο ίδιος ο Κεδίκογλου είχε σαφώς μια ρουσφετολογική σχέση με την ΕΡΤ. Σε αυτόν τον τομέα, η κίνηση Σαμαρά άγγιξε βαθύτερες ιστορικές χορδές. Το ότι ο κ. Σαμαράς θέλει, τάχα, να φτιάξει καλύτερη Δημόσια τηλεόραση αναγκαστικά κρίνεται από τις πράξεις και τη συνέπεια. Η όλη του πορεία, από την περίοδο που ήταν αντί-τροικανος μέχρι την μεταμόρφωσή του, όταν βρέθηκε να ηγείται της κυβέρνησης, είναι μάλλον ενδεικτική του ότι οι στόχοι του είναι η εξουσία και όχι όσα λέει και μετά ξε-λεει. Θα τον βόλευε και μια μη – ΕΡΤ ή ένα πλήρως ελεγχόμενο κανάλι.

Οι κεντροαριστεροί συμπολιτευόμενοι δεν δέχθηκαν, ούτε στην αρχική συζήτηση, ούτε μετά, την αυταρχική κίνηση. Έτσι και αλλιώς, όπως φάνηκαν τα δεδομένα μετά τις κινητοποιήσεις, ήταν και οι ίδιοι σε οριακό σημείο. Φαίνεται ότι η εσωτερική πίεση απέκτησε πια δυναμική, αφού το όλο θέμα φάνηκε να αναδύεται ως σημείο καμπής για την συνεργασία με τη δεξιά – ότι ήταν το όριο, στο οποίο ο Σαμαράς ξέφευγε πια από την συναίνεση και οδηγείτο πίσω στην αυταρχική του καταγωγή. Για το ΠΑΣΟΚ, ιδιαίτερα, η εμπειρία ήταν ακόμα πιο έντονη, αφού ο ίδιος ο Σαμαράς, όταν ήταν

αντιπολίτευση, κατηγορούσε για τα πάντα το Γ. Παπανδρέου – και επέμενε ότι ο ίδιος δεν θα υποχωρούσε στην τρόικα κλπ. και τώρα χρησιμοποιούσε την τρόικα, για να δικαιολογήσει μια αυταρχική κίνηση που μετατράπηκε σε φιάσκο.

Η δικαστική απόφαση για εναλειτουργια της ΕΡΤ επανέφερε μια σειρά ισορροπιών, αλλά το μέλλον θα έχει πια να αναμετρηθεί με το ρήγμα στην κυβέρνηση και το νέο αέρα των δρόμων.



Τουρκία: ο Ερτογάν που αγάπησε την καταστολή και οι δρόμοι που ξεφεύγουν



Μια πρώτη δημοσκόπηση

Ενώ στην Τουρκία έχει ξεκινήσει πια μια αντιπαράθεση, που παίζεται και στους δρόμους, αλλά και στις σχετικές νομοθεσίες, υπάρχει επίσης και το βάρος της κοινής γνώμης. Ο Ερτογάν έστειλε από την μια το στρατό και τις επιτροπές λογοκρισίας να εμποδίσουν τους αντίπαλούς του, ενώ προσπάθησε να κατασκευάσει την εικόνα της δικής του προβολής. Όμως, δημοσκόπηση που επικαλείται η εφημερίδα Ζαμάν - φίλο-ισλαμική, αλλά με τάσεις αυτονομίας από τον Ερτογάν - η κινητοποίηση της πλατειάς κέρδισε την πλειοψηφία
http://www.todayszaman.com/newsDetail_getNewsById.action?newsId=31844
Τόσο ο Ερτογάν, όσο και το κόμμα του, φαίνονται να χάνουν δημοτικότητα: το ΑΚΡ έπεσε στο 35.3% - 11% πτώση σε σχέση με ένα χρόνο πριν - και ο Ερτογάν στο 53.5% -πτώση 7% - και σαφώς πολύ πιο κάτω από τον Γκιουλ που έχει αποδοχή του 72.5%. Όσο αφορά στο συγκεκριμένο θέμα, μια σαφής πλειοψηφία αποδοκιμάζει τις κινήσεις του Ερτογάν και του κυβερνώντος κόμματος: 49.9% θεωρεί ότι η κυβέρνηση γίνεται πιο αυταρχική - σε αντίθεση μόνο 36% θεωρεί ότι γίνεται πιο δημοκρατική - ενώ 54.4% θεωρεί ότι η κυβέρνηση έχει αυξήσει τις επεμβάσεις της στην ιδιωτική ζωή των πολιτών - σε αντίθεση με το 40.4% που διαφωνεί - ενώ όσο αφορά το πάρκο Γκεζί 63.9% υποστηρίζουν τη διατήρηση της υφιστάμενης μορφής του, σε αντίθεση με μόλις 23.3%, που υποστηρίζουν την κατασκευή του κτιριακού συγκροτήματος, που προγραμματίστηκε.

Η προσπάθεια του Ερτογάν να παίξει δύο και αυξανόμενα αντιφατικούς ρόλους

Ο Ερτογάν προσπάθησε να παίξει διπλό ρόλο - ήπιος, διαλλακτικός και ταυτόχρονα αμετακίνητος για τους οπαδούς του - αλλά μάλλον οδήγησε την εικόνα του σε νέα προβλήματα. Η αστυνομία, αρχικά, έδιωξε τους διαδηλωτές από την πλατειά μετά από ολονύχτιες μάχες. Ακολούθησε μια εβδομάδα απειλών μεν, από το Ερτογάν, αλλά ταυτόχρονα και υποσχέσεων ότι δεν θα προχωρούσε το έργο στο πάρκο, χωρίς δικαστική έγκριση – και ότι ακόμα και αν έρθει μια τέτοια έγκριση, θα γίνει δημοψήφισμα. Είναι μια σημαντική υποχώρηση για τον Ερτογάν. Στην συνάντηση, ωστόσο, με άτομα του κινήματος συμπαράστασης, ο Ερτογάν φάνηκε να είναι εκνευρισμένος και σύμφωνα με τις μαρτυρίες, έφυγε ενοχλημένος όταν η επικεφαλής ης συντεχνίας των προοδευτικών δασκάλων, του υπέδειξε ότι το ζήτημα δεν ήταν μόνο οικολογικό, αλλά κοινωνιολογικό και ψυχολογικό. Και η βασική της αιχμή ήταν ότι ο αυταρχισμός της κυβέρνησης, οδήγησε σε 4 νεκρούς ήδη και πολλούς τραυματίες.

Εκτός από την αστυνομία, ο Ερτογάν κινητοποίησε και την ισλαμική του βάση, με δυο μεγάλες συγκεντρώσεις στην Άγκυρα και την Κωνσταντινούπολη. Ταυτόχρονα, όμως, οι αντιστάσεις εντάθηκαν. Σε αντίθεση με την ένοπλη βία των προηγούμενων κινημάτων - τις δεκαετίες του 60 και του 70 - η βασική διάσταση παρέμεινε παιχνιδιάρικα εναλλακτική – μερικοί από τους καταληψίες ξάπλωσαν με ανοιχτά βιβλία μπροστά στους αστυνομικούς, ενώ στη σχετικά ανόητη έκκληση του Ερτογάν να μαζέψουν οι γονείς τα παιδία τους από το πάρκο, μια ομάδα μανάδων περικύκλωσε το χώρο με ανθρώπινη αλυσίδα, ως είδος προστασίας. Παράλληλα, υπήρξε και η συμβολική βία, όπως αναπτύχθηκε στα ευρωπαϊκά κινήματα και πρόσφατα και στην Αίγυπτο – νεαροί με μολότοφ και οδοφράγματα. Ιδιαίτερα στην Άγκυρα, οι αντιπαραθέσεις με την αστυνομία ήταν έντονες.

Ως αντίδραση στην καταστολή, δυο συντεχνίες κήρυξαν απεργία. Ο Ερτογάν απάντησε πάλι με απειλές – και συλλήψεις διαδηλωτών. Οι διαδηλωτές αποδείκτηκαν σημειολογικά «ασύλληπτοι». Μέσα στο κλίμα της απόπειρας εκφοβισμού και απαγόρευσης, άρχισε μια νέα πρακτική – άτομα να στέκονται ακίνητα ως έκφραση διαμαρτυρίας.

Η γενικότερη εικόνα του Ερτογάν φάνηκε να φθείρεται. Στη δύση υπήρχε εύκολη καχυποψία – αφού έτσι και αλλιώς αναζητούνται δικαιολογίες για την απροθυμία να προχωρήσουν οι διαδικασίες ένταξης. Το νέο κίνημα αμφισβήτησης αφαιρεί, ουσιαστικά, τα δημοκρατικά διαπιστευτήρια του Ερτογάν – και είναι ενδεχόμενο ότι αυτό τον ενόχλησε ιδιαίτερα. Ο πολεμικός τόνος που υιοθέτησε στο εσωτερικό,

δείχνει και την εν δυνάμει ανησυχία του για την πίεση, που μπορεί να βιώσει και η βάση των ισλαμιστών υποστηρικτών του – σύμφωνα με τη δημοσκόπηση μια σημαντική μερίδα των οπαδών του διαφωνεί με τη θέση του για το πάρκο, αλλά και το γενικότερο ύφος του πρόσφατα.

Το νέο πλαίσιο

Από την άλλη, ωστόσο, το κίνημα και οι συγκρούσεις έδειξαν το ευρωπαϊκό πρόσωπο της Τουρκίας, όσον αφορά στις διαμαρτυρίες μεν – αλλά και το ότι η ρητορική του Ερτογάν κουβαλά ένα εγγενή αυταρχισμό. Είναι λ.χ. λογικό - και ειπώθηκε από εκπρόσωπους του κυβερνώντος κόμματος - ότι στο νέο κλίμα εξωτερικών πιέσεων και εσωτερικών τριβών, ο Ερτογάν θα προσπαθήσει να προωθήσει το νέο σύνταγμα. Όμως, όταν ο ίδιος επέμενε ότι οι διαδηλωτές είναι τρομοκράτες, και επιβάλλονταν πρόστιμα σε αστυνόμους σταθμούς για την κάλυψη των γεγονότων, είναι μάλλον προφανές ότι ο τουρκικός μεταρρυθμιστικός ισλαμισμός έφτασε στα όρια του – τώρα πια οι «δημοκρατικές διακηρύξεις» θα είναι επιφανειακές αρχές, οι οποίες θα έχουν ως στόχο να συγκαλύψουν, μια εξουσία που όχι μόνο θα είναι αυταρχική, αλλά και μέρος της πολιτιστικής της ατζέντας είναι αυταρχικό ντε φάκτο.

Μπροστά στον πλουραλισμό που ανέδειξε η πλατεία, η Τουρκία του Ερτογάν βρήκε ένα ντόπιο ισάξιο αντίπαλο με συγκριτικό πλεονέκτημα, τόσο ιστορικά, όσο και γεωπολιτικά. Η διάχυση αυτού του σημείου σύγκλισης και στα οικονομικά και άλλα ζητήματα είναι το ζητούμενο της επόμενης περιόδου.

Επιφάνεια και παρασκήνιο στην Ανατολική Μεσόγειο: Εκλογές στο Ιράν, προετοιμασία για αντιπαράθεση στην Αίγυπτο, ενώ στο συριακό η Δύση ψάχνει για rebalancing



Ο Ομπάμα και η συριακή στροφή στο πλαίσιο της συγκυρίας

Μετά την ήττα των ισλαμιστών στο Quasair, η Δύση άρχισε να κινητοποιείται για ένα rebalancing, όπως το ονόμασαν οι Γάλλοι. Η πιο σαφής κίνηση έγινε από τις ΗΠΑ, αν και τα αίτια μπορεί να ήταν πολλαπλά. Προς το τέλος της προηγούμενης βδομάδας, άρχισαν να διαρρέουν από τις ΗΠΑ πληροφορίες, ότι ο Ομπάμα αποφάσισε να εξοπλίσει τους Σύρους αντάρτες – η πιο ορθά να αυξήσει την ένοπλη ενίσχυσή τους από τη CIA. Η αρχική δικαιολογία ότι η συριακή κυβέρνηση χρησιμοποίησε χημικά όπλα ήταν φτηνό ψέμα – κάτι τέτοιο δεν αποδείχθηκε από τη σχετική έρευνα του ΟΗΕ, η οποία αντίθετα κατηγόρησε τους ισλαμιστές για αυτήν την πρακτική. Η κίνηση μπορεί να είχε να κάνει με την ήττα των ανταρτών, αλλά είχε να κάμει και με δύο άλλα θέματα: στο εσωτερικό μέτωπο, η δήλωση ενίσχυσης των σύρων αντικυβερνητικών - δεν μπορεί να αποδεχθεί, φυσικά, τον όρο ισλαμιστές, ο λευκός οίκος - ήταν και ένας τρόπος για να βγει ο Ομπάμα από τη δύσκολη θέση, στην οποία βρέθηκε με τις αποκαλύψεις για τις παρακολουθήσεις και το πρόγραμμα Prism. Είναι μια παλιά γνωστή τακτική των αμερικανών προέδρων να δημιουργούν ένα είδος εξωτερικής κρίσης, για να αποφύγουν εσωτερικές πιέσεις. Υπήρχε όμως και ένας εν δυνάμει στρατηγικός στόχος. Αφέθηκε να κυκλοφορήσει από «διπλωματικές πηγές», ότι οι ΗΠΑ σκέφτονταν να επιβάλουν και κάποιου είδους ζώνη απαγόρευσης πτήσεων στη Συρία. Ήταν επιφυλακτική και ανώνυμη διατύπωση, αλλά η κυκλοφορία της, την ημέρα που γίνονταν οι ιρανικές εκλογές, ήταν και ένας τρόπος πίεσης πάνω στους ιρανούς να μην ψηφίσουν σκληροπυρηνικούς, που οδηγούσαν σε όξυνση την αντιπαράθεση.

Οι εκλογές στο Ιράν – μια εναλλαγή στην εξουσία και μια νέα πραγματικότητα

Τελικά, στο Ιράν όντως κέρδισε ο πιο μετριοπαθής. Η επίδραση των πιέσεων της δύσης πρέπει να έπαιξε κάποιο ρόλο σε ένα πληθυσμό, που είναι λογικό να θέλει μια εξομάλυνση σχέσεων. Αλλά, από την άλλη, η εκλογή έγινε από μια λίστα οκτώ

υποψήφιων, που φιλτραρίστηκε από τους αρμόδιους – άρα ως εκλογική διαδικασία και ως αποτέλεσμα, που η δύση έσπευσε να χαιρετίσει, εκφράζει επίσης και ένα είδος νομιμοποίησης της ίδιας της ισλαμικής δημοκρατίας. Το τί ήθελε το καθεστώς, αν υποθέσουμε ότι υπάρχει μια κυρίαρχη τάση, θα μπορούσε να ήταν και αυτή η εναλλαγή – αφού προηγουμένως κυριάρχησαν για 8 χρόνια οι σκληροπυρηνικοί – και ο Αχμαντινετζάντ είχε τις διαφωνίες και τις κόντρες του με τον Χαμεΐνι, που φυσικά στη δύση δεν έγιναν κατανοητές.

Η αντίδραση του Ισραήλ ήταν χαρακτηριστική: ο Νετανιάχου εξέδωσε ανακοίνωση, προειδοποιώντας τη δύση ότι τίποτε δεν άλλαξε στο Ιράν και ότι πίσω από το προσωπείο του διαλλακτικού νέου προέδρου κρύβονται οι..αιωνια κακοί.



Ακονίζονται μαχαίρια στην Αίγυπτο

Η άλλη περιοχή, όπου τα πράγματα βρίσκονται σε ένταση, είναι η Αίγυπτος. Προγραμματίζεται μεγάλη εκδήλωση της αντιπολίτευσης και ο Μόρσι άρχισε την κινητοποίηση των δικών του. Σε αυτό το πλαίσιο, ίσως να μπορεί να ενταχθεί και η απότομη διακοπή του μεσάζοντα ρόλου της Αιγύπτου στο συριακό. Ξαφνικά, ο Μόρσι διέκοψε τις σχέσεις του με τη Συρία και υιοθέτησε τη ρητορική της επιβολής ζώνης απαγόρευσης πτήσεων. Αν αυτή η ρητορική εκφράζει γεωπολιτικές μετατοπίσεις για την Αίγυπτο, θα φανεί. Αλλά είναι πιθανό ότι η κίνηση είχε ως στόχο να κινητοποιήσει τους ισλαμιστές – ιδιαίτερα, αφού έκανε και ειδική αναφορά στο ρόλο της Χιζμπολάχ στη Συρία. Είναι γεγονός ότι μια μερίδα του σουννιτικού κόσμου βίωσε την ήττα στη Συρία ως νίκη των αιρετικών, σιητών κλπ.

Ο Πούτιν μπαίνει δυναμικά στο Συριακό – και η Αλ Κεντά βγάζει αντιφατικές ανακοινώσεις

Στο διεθνές πεδίο, ο Πούτιν ήταν κατηγορηματικός για τη Δύση – αυτούς τους ανθρώπους θέλετε να στηρίξετε, είπε, κάνοντας αναφορά στο βίντεο με τον ισλαμιστή αντάρτη που έφαγε την καρδιά νεκρού στρατιώτη της Συρίας. Ο Κάμερον φάνηκε πιο διαλλακτικός, και είναι ενδεχόμενο ότι στο νέο πλαίσιο να γίνει μια νέα προσπάθεια επανεκκίνησης της διαδικασίας για ειρηνευτική διάσκεψη. Στην τελική απόφαση των G8, η έμφαση ήταν προσπάθεια για την διεθνή διάσκεψη. Προφανώς, η Δύση με το δέλεαρ των εξοπλισμών ελπίζει να έχει συμμετοχή «δικών της αντικαθεστωτικών».

Αξίζει πάντως να αναφερθεί και ένα είδος ρήγματος στο δίκτυο της Αλ Κάιντα στην περιοχή. Αρχικά, το δίκτυο της Αλ Κάιντα στο Ιράκ είχε δηλώσει ότι μετονομάζεται σε ισλαμικό κράτος της Μεσοποταμίας και του Λαβάντ, μετά από συμμαχία-συνένωση με το δίκτυο Nursa στη Συρία. Ακολούθησε διάψευση από τη συριακή οργάνωση, και παρέμβαση - με δικό του μήνυμα - του Αλ Ζαχράουϊ. Αλλά η διαφωνία φαίνεται να παραμένει, όποτε λογικά το ισλαμικό δίκτυο είναι κάπως διασπασμένο στη Συρία. Και οι Αμερικανοί ήταν σαφείς ότι από εδώ και πέρα θα εξοπλίζουν μόνο «μετριοπαθείς». Ό,τι και να σημαίνει ο όρος.

Η πιο άμεση παρέμβαση των δυτικών ως προσπάθεια να ανακτηθεί κάποιος έλεγχος στους ενόπλους ερμηνεύεται από μερικούς παρατηρητές και ως ήττα του Κατάρ. Στο ίδιο το εμιράτο αυξάνονται οι φήμες ότι «θα υπάρξει αλλαγή», με προώθηση του γιου του εμίρη.

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Οικολογικός Ακτιβισμός - ΟΧΙ στην καταστροφή της περιοχής "Λίμνη" στην Πάφο - SAVE the Turtles

Το Σάββατο, 15 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε διαμαρτυρία μπροστά από το Μέγαρο Σιακόλα στην οδό Λήδρας και Αρσινόης, στη Λευκωσία. Στη διαμαρτυρία κατά της κατασκευής γηπέδου γκολφ και άλλων επεμβατικών δραστηριοτήτων στην περιοχή Λίμνη στην Πάφο (προηγούμενο άρθρο της Δ.Α. για το θέμα: Ο βιότοπος της

περιοχής Λίμνη- Δίκτυο Φύση 2000 Πόλης-Γιαλιά και η πράσινη χελώνα σε αγώνα επιβίωσης http://www.defterianaynosi.com/article.php?id=742) συμμετείχε αρκετός κόσμος, που με διάφορους τρόπους εξέφραζε την αντίθεσή του: άλλοι έπαιζαν γκολφ στον πεζόδρομο Λήδρας, άλλοι ξαπλωμένοι σε χαλάκια παραλίας μπροστά στην είσοδο του κτιρίου. Ταυτόχρονα, υπήρξε και διαδικτυακή διαμαρτυρία με αποτέλεσμα την καταστολή της ιστοσελίδας του ομίλου εταιρειών Σιακόλα, www.ctcgroup.com (http://www.islandanarchy.com/t3659-ctcgroup-tango-down)

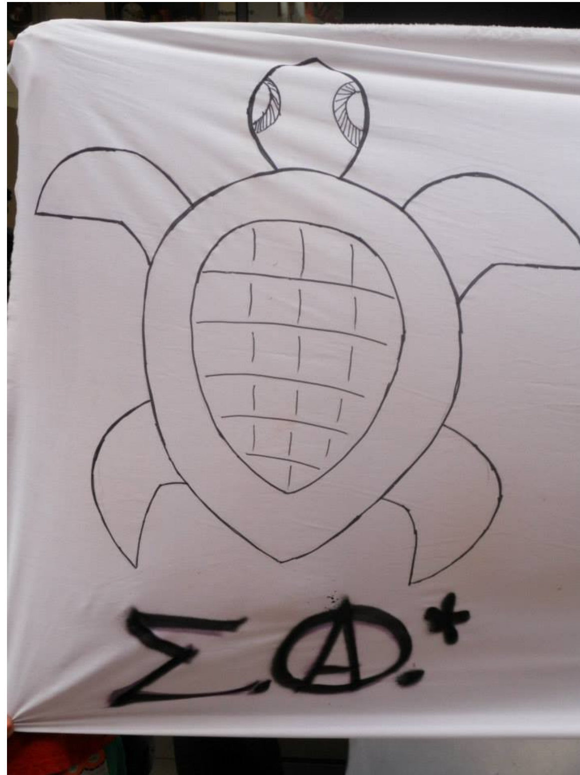
Φωτογραφίες από τη διαμαρτυρία:






NO GOLF @ LIMNI AREA
SAVE THE TURTLES


DEBENHAMS
Ledra
ΣΤΗΝ ΤΣΕΠΗ ΣΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙΣ



Περισσότερο φωτογραφικό υλικό στο http://www.islandanarchy.com/t3658-topic#9490. Μοιράστηκε, επίσης, ενημερωτικό υλικό που αφορούσε στη διαμαρτυρία και φαίνεται πιο κάτω, ενώ η συλλογή υπογραφών συνεχίζεται: http://www.change.org/petitions/cyprus-minister-of-internal-affairs-mr-socratis-hasikos-stop-the-development-of-the-limni-site-for-the-golf-course-and-villas-complex?utm_campaign=friend_inviter_chat&utm_medium=facebook&utm_source=share_petition&utm_term=permissions_dialog_false



NO GOLF @ LIMNI AREA
SAVE THE TURTLES

Το θέμα δεν είναι απλά και μόνο οι χελώνες, ή οι αμμόλοφοι και οι παραλίες που θυσιάζονται συνεχώς στο βωμό του κέρδους από τους λίγους και «εκλεκτούς». Το θέμα δεν είναι απλά και μόνο ο Σιακόλας. Το θέμα είναι ότι γινόμαστε καθημερινά μάρτυρες σε μια συνεχή διαδικασία καταπάτησης των δικαιωμάτων μας, παρά την υφιστάμενη νομοθεσία, απλά και μόνο για την προώθηση των φιλόδοξων σχεδίων κάποιων Κύπριων μεγαλοεπιχειρηματιών.

Η περιοχή Πόλις-Γιαλιά:

- Συγκαταλέγεται στους Τόπους Κοινοτικής Σημασίας και γι' αυτό τυγχάνει προστασίας από σχετικές ευρωπαϊκές οδηγίες με τη διαχείριση της να καθορίζεται σε αυτές.
- Στόχος της διατήρησης της περιοχής είναι η προστασία των θαλάσσιων χελωνών (καρέτα-καρέτα και πράσινη χελώνα) και των σημαντικών οικότοπων που περιλαμβάνουν αμμόλοφους, το ενδημικό φυτό Μαλκόλμια και το θαλάσσιο οικότοπο της Ποσειδωνίας.

Πριν από δύο εβδομάδες, μπουλντόζες άρχισαν να ισοπεδώνουν τους αμμόλοφους, συνεχίζοντας το καταστροφικό έργο προηγούμενων επεμβάσεων του 2009 και 2012, καθώς η περιοχή «περιλαμβάνεται» στα σχέδια «ανάπτυξης» της εταιρείας Cyprus Limni Resorts & Golfcourses PLC.

Το χρονικό:

- Τον Σεπτέμβριο του 2006, η εταιρεία έλαβε το όνομα Cyprus Limni Resorts & Golfcourses PLC, αφότου εξασφάλισε τις σχετικές εγκρίσεις του Τμήματος Πολεοδομίας και Οικήσεως για τη δημιουργία δύο γηπέδων γκολφ που περιλαμβάνονται σε σχετικό Master Plan, το οποίο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων «δύο λέσχες γκολφ, διεθνές ξενοδοχείο 5 αστέρων, spa, οικιστικές μονάδες (επαύλεις, σπίτια, διαμερίσματα) καφεστιατόρια, καταστήματα, αθλητικές εγκαταστάσεις και άλλες συναφείς αναπτύξεις».
- Η υποχρεωτική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων στο Περιβάλλον εξετάστηκε από την Περιβαλλοντική Αρχή τον Φεβρουάριο του 2013, η οποία έδωσε μια αρνητική γνωμάτευση, θεωρώντας ότι η συγκεκριμένη ανάπτυξη και η ανέγερση τόσο μεγάλων κτιριακών συγκροτημάτων δεν πρέπει να προχωρήσει.
- Η εν λόγω εταιρεία, απείλησε ότι αν δεν της δοθεί θετική απάντηση σε όλα όσα ζητά θα ακυρώσει την εν λόγω ανάπτυξη, με σκοπό να ξεσηκώσει κοινότητες της περιοχής εναντίον όσων διαφωνούν!
- Ο τότε Υπουργός Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος κατέθεσε εκτάκτως πρόταση στο Υπουργικό Συμβούλιο, όπου και πέτυχε τροποποίηση της αρχικής απόφασης, έτσι ώστε να δοθεί παρέκκλιση για ανάπτυξη γηπέδου γκολφ και άλλων συναφών αναπτύξεων εντός της περιοχής προστασίας «Φύση 2000» στην περιοχή της Λίμνης, στην Πόλη Χρυσοχούς.
- Η Ευρωπαική Επιτροπή έχει ζητήσει εξηγήσεις από την Κυπριακή Δημοκρατία για το θέμα αυτό, αλλά ακόμη να λάβει οποιαδήποτε απάντηση.

Δηλαδή, παρά το γεγονός ότι η περιοχή θα έπρεπε να προστατεύεται από την Κυπριακή και την Ευρωπαϊκή νομοθεσία, ακόμη και από διεθνείς συμβάσεις, και παρά το γεγονός ότι η Περιβαλλοντική Αρχή εξέδωσε αρνητική γνωμάτευση, οι «εκλεκτοί» μεγαλογαιοκτήμονες αυτού του τόπου συνεχίζουν να κόβουν και να ράβουν τη γη και τη θάλασσα στα μέτρα της τσέπης και των λογαριασμών τους.

Αρνούμαστε να δεχτούμε την καταπάτηση των κοινωνικών και περιβαλλοντικών δικαιωμάτων και ελευθεριών μας στις τελευταίες περιοχές προστασίας της άγριας φύσης αυτού του νησιού. Αρνούμαστε να δεχτούμε την καταπάτηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των χελωνών να γεννοβολούν στις παραλίες όπου γεννήθηκαν. Αρνούμαστε να δεχτούμε τη συνεχή καταπάτηση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών μας από όσους κυβερνούν. Αρνούμαστε να ανεχτούμε την οικονομική κρίση ως συνεχές πρόσχημα για την τσιμεντοποιημένη και χορτοταπητοποιημένη σας ανάπτυξη.

Facebook: Όχι στην καταστροφή της περιοχής «Λίμνη» στην Πάφο – Save the Turtles

Αλληλεγγύη στους/ στις εξεγερμένους/ες της Πλατείας Ταξίμ

Την Κυριακή, 16 Ιουνίου, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση συμπαράστασης και αλληλεγγύης στους/ στις εξεγερμένους/ες της Πλατείας Ταξίμ, στο πάρκο Kuğulu στη Λευκωσία. Στην εκδήλωση συμμετείχαν πολιτικά κόμματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις, ομάδες δράσεις και κόσμος, ενώνοντας τη φωνή τους ενάντια στην αστυνομική βία που επιδεικνύεται στην Τουρκία και με κάλεσμα σε αντίσταση

Από τις εκδηλώσεις της Κυριακής:





Ενημέρωση/ Συζήτηση για την Εξέγερση στην Τουρκία

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

"Και τώρα, αρχίζουμε να μιλάμε.
Με λέξεις που κανείς δεν είπε
μέχρι τώρα.
Για έναν κόσμο που κανείς δεν τον
ονειρεύτηκε μέχρι τώρα.
Από ανθρώπους που δεν είχαν μιλήσει
μέχρι τώρα.
Αρχίσαμε να μιλάμε τώρα.
Για να μη σιωπήσουμε ποτέ ξανά."

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ / ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Από σύντροφο που συμμετείχε στα γεγονότα στη πλ. Ταξίμ

Τετάρτη 19/6, 19:30, Αρσινόης 48 (ΚΙΣΑ) Παλιά Λευκωσία

Συσπείρωση Ατάκτων

www.sispirosiatakton.wordpress.com



ΣΠΟΝΤΕΣ



- **Το ρωσικό άνοιγμα – και η διαφορά Δημόσιου και Ιδιωτικού.** Αυτή τη βδομάδα, ο κ. Αναστασιάδης βρέθηκε με έξτρα ρωσικές διασυνδέσεις – ένας ρώσος μεγιστάνας, πολιτικός και πρώην μυστικός πράκτορας, του δάνεισε αεροπλάνο, ενώ ο Πολίτης μας αποκάλυψε ότι το δικηγορικό γραφείο το

οποίο δημιούργησε και το οποίο διαχειρίζεται η κόρη του, θα είναι ως - ως διαχειριστής - ένας από τους μεγαλομετόχους της Τράπεζας Κύπρου. Τώρα να πούμε ότι κάνει ανοίγματα ο πρόεδρος και τα διαρρέει άτσαλα, ή να πούμε πόσο κραυγαλέα είναι αυτά τα στοιχεία για το ζήτημα της σύγκρουσης συμφερόντων; Διότι άλλο να κάνεις πολιτική ως δημόσιο πρόσωπο και άλλο να σε τρέχουν από πίσω προσωπικές ιστορίες.

- **Ας πάρουμε την υπόθεση με το γρι γρι.**

Problem no.1: "*Ο πρόεδρος Αναστασιάδης ανέφερε στους επαγγελματίες ψαράδες ότι δόθηκε ήδη μία άδεια για γρι - γρι δοκιμαστικά για μόνο ένα μήνα, διαβεβαιώνοντας παράλληλα ότι έχουν τεθεί αυστηροί όροι για την εφαρμογή της*" – **Κανένας δεν έχει τους όρους της συγκεκριμένης άδειας, άρα δεν μπορούν να κριθούν αν είναι αυστηροί ή όχι.**
Problem No.2: *"ο Πρόεδρος δεσμεύτηκε ότι σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι προκαλείται πρόβλημα στα αλιευτικά αποθέματα, ο ίδιος προσωπικά θα προχωρήσει στην ανάκληση της άδειας"* – **Χρειάζονται χρονοβόρες μελέτες για να δεις το αντίκρισμα στα αποθέματα Mr. President (το ψάρι εν κάθεται τζιαμαί να το μετρήσεις), ειδικά σε ένα οικοσύστημα που έχει περιοδικά και διάφορα είδη ψαριών.** Τα δημοσιεύματα: http://www.ikypros.com/easyconsole.cfm/id/72182 http://www.philenews.com/el-gr/top-stories/885/149826/anastatoi-oi-epangelmaties-psarades-gia-tis-adeies-gri-gri

- **Γιατί λογοκρίνεται αυτό το θέμα; Ξεπουλιέται δημόσιος πλούτος; Σε ποιόν, πόσα και... υπάρχουν και μίζες;** Και τελικά, αν επιτρέπεται δηλαδή, ποιός είναι αυτός ο τύπος που έπιασε την άδεια για γρι γρι;. Ανώνυμος; Να φωνάζουν οι 500 ψαράδες που μας έμειναν γιατί επωφελείται ένας τύπος, μοιάζει αρκετά παράδοξο. Έχει συμπέθερο, αδελφότεκνο ή κουμπάρο σε θέση που βολεύει; Διότι αν δεν είναι συγκαλυμμένο ρουσφέτι, τότε να υποθέσουμε ότι η άδεια αποφέρει μεγάλα εισοδήματα; Μα ακόμα και έτσι, το ζήτημα θα πρέπει να συζητηθεί για δύο βασικούς λόγους: αν πουλιέται η αλιεία της χώρας, αυτό είναι εκχώρηση δημόσιου πλούτου με τον εκτοπισμό των μικροπαραγωγών. Κάνει ιδιωτικοποίηση εθνικού πλούτου χωρίς να το λέει η κυβέρνηση; Και, επιπρόσθετα, τέτοια ζητήματα εμπλέκουν συνήθως και μίζες. Άρα η δημοσιότητα και οι λόγοι της εκχώρησης της άδειας, δεν είναι μόνο θέμα των ψαράδων – είναι και θέμα δημόσιου πλούτου και ελέγχου.

- **Υπάρχουν εμπλεκόμενοι** λ.χ. από υπουργεία ή άλλες υπηρεσίες, που έχουν σχέση **με το εμπόριο ψαριού**;

- **Δικαστές και δημόσιο-οικονομικά.** Η απόφαση του Ανωτάτου την Παρασκευή, ότι δεν μπορούν να γίνουν περικοπές στους δικαστές, αλλά μόνο εθελοντική συνεισφορά εκ μέρους τους, είναι ενδιαφέρουσα. Κατ' αρχήν, η υπόνοια ότι οι δικαστές μπορούν να παρασυρθούν από χρηματικούς πειρασμούς, είναι από μόνη της αξιοσημείωτη. Και αν αυτό μπορεί να ειπωθεί για εν ενέργεια δικαστές, πόσο μάλλον για δικηγόρους – και μάλιστα δικηγόρους τραπεζών σε τέτοιες εποχές. Με τόση επιφύλαξη, όμως, δεν θα έπρεπε να υπάρχει και ανάλογη ευαισθησία για πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων; Όπως ας πούμε του κ. Κραμβή. Επιπλέον, αφού οι δικαστές δεν πληρώνονται από τον αέρα ή τη θάλασσα, αλλά από το δημόσιο-φορολογούμενους, η θέση των δικαστών είναι σημαντική. Αν οι ίδιοι δεν δέχονται αποκοπές – αυτό τί σημαίνει για τις αποκοπές άλλων ομάδων με μεγαλύτερες ανάγκες; Μπορεί ένας δικαστής να κρίνει πότε και πού πρέπει να γίνονται περικοπές, αν ο ίδιος εξαιρείται; Αυτό τα θέμα βαραίνει ήδη καθοριστικά τη διορισμένη επιτροπή για την οικονομία – και οι προεκτάσεις της απόφασης του Ανωτάτου, επαυξάνουν το αμφιλεγόμενο της θέσης όσων εξαιρούνται από περικοπές, να υιοθετούν μονομερώς απόψεις υπέρ περικοπών σε βάρος άλλων. Και φυσικά, για την αξιολόγηση της θέσης ό,ποιου διεκδικεί την περικοπή των εισοδημάτων κάποιων άλλων, είναι και η δική του/της θέση (συμμετοχή;) στις μεγάλες αυξήσεις του 2002, και στην έκκληση για εθελοντική μείωση απολαβών του 2010.

- **Ο Πολίτης αγχώνεται;** Κάνει μερικές κινήσεις εξισορρόπησης ο Πολίτης, αλλά στο βάθος το σύνδρομο της υστερίας φαίνεται να του έχει μεινει. Από το 2011, όταν συμμετείχε στην κατασκευή της αθλιότητας γύρω από το copy paste Πολυβίου - κάποτε θα πρέπει να ζητηθεί και εξήγηση από το δικηγόρο της Τράπεζας Κύπρου για φαινόμενα που μοιαζουν με plagiarism στην έκθεσή του. Έτσι, ίσως διαισθανόμενη η εφημερίδα ότι οι παρουσιάσεις απόψεων στη διορισμένη επιτροπή δεν φαίνεται να πείθουν - και με τη σύνθεση και με την πρακτική της επιτροπής - αποφάσισε να σπρώξει την πραμάτεια του, από τα τώρα. Έτσι, την προηγούμενη Δευτέρα αποφάνθηκε, όπως και ο Καρυδάς..ότι φταίει η Ομόνοια. Εντάξει ο Χριστόφιας. Αλλά το επίπεδο είναι το ίδιο. Ο Πολίτης θα εύχεται μάλλον να καθυστερήσει όσο

μπορεί, η δύσκολη σειρά ερωτήσεων για το ρόλο των ΜΜΕ στη συγκάλυψη των σκανδάλων. Όταν η Λαϊκή ανακοίνωνε τις ζημιές στο τέλος του Φεβράρη του 2012, τί πρωτοσέλιδο είχε ο Πολίτης; Μαρί… Δεν κατασκευάστηκε τυχαία προφανώς η υστερία από πριν. Ούτε και κόβονταν αρθρογράφοι τυχαία από εφημερίδες, όπως κατήγγειλε ο κ. Ολύμπιος. Άντε να δούμε αν θα τολμήσει ο κ. Συλούρης - διότι η διορισμένη επιτροπή μάλλον εξαρτώμενη φαίνεται σε αυτά τα θέματα - και η επιτροπή θεσμών να αγγίξουν αυτά τα ουσιώδη ζητήματα και για την οικονομία και για τη δημοκρατία.

- **Δεν ξεχνώ – ο θάνατος του Άντη Χατζηκωστή και οι γύπες.** Η ολοκλήρωση της δικής, κουβαλά μαζί της, στο βαθμό που η εξιχνίαση γίνεται αποδεκτή, και τη θλιβερή εικόνα του τί μπορεί να κάνει ο κόσμος του θεάματος στο άτομο. Αλλά αξίζει να θυμάται κάποιος και τις δηλώσεις της εθνικιστικής υστερίας αμέσως μετά. Μια χαρακτηριστική: *"Η Δ Ο Λ Ο Φ Ο Ν Ι Α του Άντη Χατζηκωστή σημαίνει ότι: Σχεδίασαν προμελετημένα και άρχισαν να εκτελούν τη φυσική μας εξόντωση. Για να εξολοθρεύσουν μία από τις ισχυρότερες φωνές της Αντίστασης του κυπριακού Ελληνισμού. Προκειμένου να περάσουν -νομίζουν- οι φασιστο-σχεδιασμοί τους. Και να επιβληθούν, οι εντατικοποιημένες επιχειρήσεις τους: Για τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και την παράδοσή της στους Τούρκους (συν)Αφέντες. Για τη μετατροπή της Κύπρου σε τουρκο-βρετανικό προτεκτοράτο."* Πάντως, τη σχετική νοοτροπία την υιοθέτησαν, για άλλα θέματα το 2011, και μερικοί που τότε το 2010, ενοχλούνταν..

- **Ο Ιωνάς θέλει να ανεγείρει φυλακές. Για κάτι τέθκοιον υπάρχουν λεφτά για συντάξεις όϊ;** Οξά εν στα πλαίσια της εξυγίανσης του σωφρονιστικού συστήματος της χώρας, όπως αποκατάσταση και επανένταξη στην κοινωνία πρώην φυλακισμένων. (http://cyprusnews.eu/alitheia/1251426)

- **Προεδρικό κανάλι πληροφόρησης. Τωρά για τους τόσους συνεργάτες - ήνταλως γίνεται αυτοχρηματοδότηση των μισθών τους τζιαι ήνταλως εγίναν οι διαδικασίες άγνωστο!** (http://www.philenews.com/el-gr/top-stories/885/149917/pachyloi-misthoi-gia-tous-synergates-tou-proedrou). Ας ακολουθήσουμε, λοιπόν, τον Πουργουρίδη – τί ζήτησε ο Πρόεδρος από τους υπουργούς του; (http://www.sigmalive.com/news/politics/33095): "*Υποχρέωση της Κυβέρνησης είναι η διαφάνεια, ο απόλυτος σεβασμός στον*

πολίτη και η αξιοκρατική λειτουργία του κράτους."- Χμ..μοιάζει να επιστρέφουμε στην εποχή του «ο λόος τ' αδρώπου του κ. Κληρίδη». *"Τα μέλη της Κυβέρνησης υπηρετούν το γενικό συμφέρον"*. - Γενικό συμφέρον τα γρι-γρι, τα αμπελοπούλια, η Βέλιστερ τζιαι το κούρεμα με φαινομενα/διαρροες τυπου Λουτσιος; *"Γι' αυτό, κατά την ανάληψη και την ολοκλήρωση των καθηκόντων τους, συμπληρώνουν και υπογράφουν δήλωση συμφερόντων (περιουσιακά στοιχεία κ.ά.) η οποία και δημοσιεύεται."* Αυτά τα στοιχεία δόθηκαν και δημοσιοποιήθηκαν; Ποτέ και πού; *"Τα μέλη της Κυβέρνησης δεν αποδέχονται τυχόν προσκλήσεις για προσωπική φιλοξενία η οποία προέρχεται από ξένη Κυβέρνηση ή από φυσικά ή νομικά πρόσωπα των οποίων η δραστηριότητα σχετίζεται με το Υπουργείο τους. Επιστρέφουν στο κράτος, είτε αμέσως είτε με τη λήξη της θητείας τους, δώρα των οποίων η αξία υπερβαίνει τα €150."*. Πώς θα επιστρέψει το "δώρο", ο κ. Αναστασιάδης, αφού υπερβαίνει την αξία των 150 ευρώ; *"Απέχουν εντελώς από την όποια παρέμβαση που μπορεί να εκληφθεί ως εύνοια ή προνομιακή μεταχείριση προς οποιονδήποτε."* - Τωρά αν τα αμπελοπούλια, τα γρι-γρι, η Βέλιστερ τζιαι το κούρεμα ένναιν ευνοιοκρατική μεταχείριση, εγώ είμαι καμηλοπάρδαλη.

- **Έχει και στο Φιλελεύθερο μετοχές ο αρχιεπίσκοπος**; Αν εξαιρέσει κάποιος μερικούς σχολιαστές με κριτική διάθεση - όπως η Χ. Χατζηδημητρίου και ο Β. Βασιλείου - ο Χρυσόστομος έχει σαφώς προνομιακή μεταχείριση. Τη Δευτέρα λ.χ. στα παραπολιτικά υπήρχε μια φωτογραφία του αρχιεπισκόπου με τον υπουργό άμυνας (!) και το λογοπαίγνιο κάτω από τη φωτογραφία ήταν ότι ο Φωτίου θα παίζει άμυνα και ο αρχιεπίσκοπος θα κάνει επίθεση με επενδύσεις. Τώρα, που θα κάνει επενδύσεις και στην πλάτη ποιών θα αντλήσει κέρδη, είναι το ζητούμενο. Προφανώς, λίγες επενδύσεις εκεί στο Φιλελεύθερο, μπορεί να έκανε ή θα κάνει – είναι και τα συμφέροντα των μεγαλομετόχων στην Τράπεζα Κύπρου. Με τόση εξυπηρέτηση που του προσφέρεται..

- **Ο Φιλελεύθερος επιστρέφει στις παλιές μέρες της «κυβερνητικής εφημερίδας»; Όταν η κ. Ταραμουντά, σε ρόλο Αβέρωφ, κάνει πως ξεχνά τη σχέση αιτίου-αποτελέσματος, μπερδεύει τα μαθηματικά, και δεν προσέχει τη χρονολογική σειρά των γεγονότων.** Μετά από την κατασκευή του ψευδογεγονοτος για τον δήθεν «κρυμμένο» διορισμό Καικιτη, ο Φιλελεύθερος συνέχισε και την Κυριακή να προσπαθεί να προσφέρει υπηρεσίες στην κυβέρνηση. Την Κυριακή, δημοσιεύτηκαν ως κύριο θέμα

αποσπάσματα από την απάντηση του κ. Ντράγκι για τον ΕΛΑ της Λαϊκής, εστιάζοντας στον Ιούλιο -παραβλέποντας βολικά στο τί οδήγησε ως αιτία στην άνοδο του ΕΛΑ στα 9 δις- και φυσικα..στον Δημητριάδη. Το θεσμικό εκπρόσωπο που θέλει να ελέγξει ο Αβέρωφ. Βολική σύμπτωση και αποκαλυπτική. Το θέμα δεν πολυέπαιξε γιατί η φούσκα του ΕΛΑ - χωρίς ερωτήσεις πως δημιουργήθηκε κλπ - άρχισε να μπάζει νερά και να αμφισβητείται από διάφορες κατευθύνσεις. Την Τετάρτη, η κ. Ταραμουντά είπε να επιμένει, στο σχόλιό της, και έγραψε και για τιμωρίες για αποκατάσταση της «αξιοπιστίας». Το άγχος της αξιοπιστίας βέβαια το έχουν αυτοί που το έχασαν. Και η αξιοπιστία δεν αποκαθιστάται με παραπλανήσεις σεβαστή κυρία**.** Μπορείτε κάλλιστα να πάτε πίσω στην έκδοση της δικής σας εφημερίδας, στις 26/3/2013 και θα δείτε στο σχετικό κείμενο στην σελίδα 8 ένα πολύ ενδιαφέρον πίνακα. **Ο ΕΛΑ ήταν 9.6 δις τον Ιούλιο του 2012 ενώ τον Φεβρουάριο του 2013 ήταν 9.2 δις. Μειώθηκε. Άρα η φαντασίωσή να «φταίνε οι προηγούμενοι», λόγω εκλογών, είναι φτηνό παραμυθάκι.** Που πέρα από τις κομματικές προκαταλήψεις αποκαλύπτει και ένα βαθύτερο θέμα – που συζητείται στην επιτροπή θεσμών της Βουλής. Εκεί ακούστηκαν - και πάλι - το πώς 4 δις της Λαϊκής έφυγαν για την Ελλάδα μέσω Εγνατίας. Στον ΕΛΑ κατέληξε εκείνη η πίστωση κ. Ταραμουντά. Αν διαβάζατε και τις οικονομικές σελίδες της εφημερίδας σας, θα ξέρατε πως έφτασε εκεί ο ΕΛΑ. Αλλά είναι ενδιαφέρον και πόσο βολικά, ξεχνάτε ότι επικεφαλής της τράπεζας ήταν ο κ. Σαρρής. Και ότι οι μηχανισμοί για διόγκωση του ΕΛΑ μπήκαν επί κ. Ορφανίδη. Αναζητάτε τρόπο να μετατοπίσετε την ευθύνη; Κρίμα – για την εικόνα που είχατε δημιουργήσει πριν. Η στρατηγική την οποία φαίνεται να υιοθετείτε δεν φαίνεται να διαφέρει και πολύ από την επιφανειακή προπαγάνδα. Διότι τίθενται πια και ερωτήματα για το τι έκαναν οι δημοσιογράφοι όταν εξελίσσονταν τα σκάνδαλα. Πού ήσασταν λ.χ. από το 2011, να προειδοποιήσετε για την Εγνατία; Διότι ο ΕΛΑ δεν είναι απλώς μια λέξη – είναι τα χρήματα που χρειαζόταν η τράπεζα για να επιβιώσει. Πού πήγαν τα λεφτά; Πως ξεκίνησε και πως δημιουργήθηκε θεσμικά η ροή προς την Ελλάδα την οποία έπρεπε μετά να καλύψει ο ΕΛΑ; Ο κ. Παρασχος έχει θέσει στο τραπέζι μια ειλικρινή θέση για την ευθύνη των δημοσιογράφων για τα σκάνδαλα των τραπεζών – ξέρατε και δεν μιλούσατε. Εσείς αντί να διεκδικατε «σιωπές» και εμφανείς πια «μετατοπίσεις» θα ήταν πιο αρμόζων για την εικόνα σας, αν αντιμετωπίζατε αυτήν την πρόκληση για ειλικρίνεια. **Τί ξέρατε και τί κάνατε εσείς κ. Ταραμουντά;**

- **Προς κ. Βενιζέλο: Ακόμα ένας δημοσιογράφος που δεν ρωτούσε, δεν ήξερε, δεν καταλάβαινε, δεν ήθελε να μάθει…;** Να σας θυμίσουμε και εσάς αγαπητέ κύριε ότι δεν γράψατε λέξη για τα σκάνδαλα και τα προβλήματα των τραπεζών πριν την άνοιξη του 2012 – αλλά ούτε και μετά. Δεν ξέρατε, δεν καταλαβαίνατε, ή κάνατε ότι δεν ακούγατε; Κυκλοφορήσαν οι φήμες για κατάρρευση της Λαϊκής από το 2011 και εσείς δεν ακούσατε τίποτα; Ούτε καν το οικονομικό μέρος της εφημερίδας σας, δεν ρωτήσατε; Γιατί νομίζατε ότι προσφύγαμε στο μηχανισμό στήριξης τον Ιουλιο – Ιουνιο του 2012; Κοιταξετε πισω τι ελεγε η εφημεριδα σας τοτε. Δεν ακούσατε τίποτε για τον ΕΛΑ ούτε καν τον Νοέμβριο του 2012; Η αναφορά στον τίτλο ενός σχολίου σας στους Ντράγκι και Δημητριάδη είναι αποκαλυπτική: δεν σας ενδιαφέρει - τί έκπληξη - ο κ. Σαρρής, που τα ήξερε και τα έκανε όλα ως άμεσος υπεύθυνος – ή ο κ. Ορφανίδης που κατασκεύασε το μηχανισμό εκροών μέσω της Εγνατίας; Υπάρχει λόγος που αυτά δεν πρέπει να λέγονται;

- **Ο κ. Χατζηστυλιανού** θα τα καταφέρει, τελικά, αρθρώσει τις λέξεις και να ρωτήσει για το αρχείο της προεδρίας Κληρίδη; Τί απέγιναν οι δωρεές Σιακόλα και άλλων τότε; Αποδείξεις υπάρχουν; Και βέβαια, είναι και το ζήτημα της νυν ανώνυμης υπεύθυνης για «εξυπηρέτηση του πολίτη» στο προεδρικό.

- **Για την αθλιότητα του θέματος των Λιμουζινών**. Ώστε, τελικά κρατικά αυτοκίνητα έχει μέχρι και δημοτικός γραμματέας. Και έπεσε ευαισθησία για τον Χριστόφια, εντελώς τυχαία; Ούτε σκέψη ότι ήταν είδος επίθεσης γιατί είναι αριστερός, γιατί αρνήθηκε να εξυπηρετήσει το τραπεζιτικό καταστημένο και τα τζάκια της Λευκωσίας. Εδώ ο καημένος ο Χατζηστυλιανού στις ώρες τις παράκρουσης νόμιζε ότι το Μέλαθρο της ΕΟΚΑ ήταν αριστερό σωματείο.
- **Τελικά, οι οικολόγοι του Περδίκη έχουν επίσης πρόσβαση σε δημόσια αυτοκίνητα; Κοιτά να δεις.** Η Χαραυγή είχε θέσει πριν μέρες το ερώτημα στον κ. Περδίκη για το αν «οικολόγοι» χρησιμοποιούν τις διευκολύνσεις των δημόσιων αυτοκίνητων. Με την δημοσίευση της λίστας, ιδού και η κ. Ιωάννα με το κρατικό αυτοκινητάκι της. Σχόλιο από τη Χ. Χατζηδημητρίου στο Φιλελεύθερο: «*Η εναλλακτική Επίτροπος Περιβάλλοντος, που πιστεύει πως με την επιλογή του υβριδικού αυτοκίνητου δικαιολογείται να διαθέτει κρατικό αυτοκίνητο και μόνιμο χώρο στάθμευσης έξω από την Βουλή για να παρκάρει και να μην κάνει το γύρο της πόλης μέχρι να βρει κάπου να παρκάρει..».* Περί συνέπειας ο λόγος.

- **Πάντως αν είναι να μιλήσουμε για μίζες και ευθιξία, τα πράγματα δεν πάνε καλά για τους συμμετέχοντες - ας το έχουν υπό όψιν οι συμμετέχοντες στο σπορ και οι απολογητές τους.** Στη Βουλγαρία ο νεοδιορισθείς επικεφαλής της εθνικής ασφάλειας παραιτήθηκε, διότι προέρχεται από οικογένεια με δίκτυο στα ΜΜΕ. Και στη Τσεχία τα πράγματα πάνε επίσης στην ίδια κατεύθυνση: παραιτήθηκε ο πρωθυπουργός, λόγω ερευνών για μια σύβουλό του η οποία εξαγόραζε βουλευτές και χρησιμοποιούσε κρατικές υπηρεσίες για ιδιωτικά συμφέροντα. Πού θα πάει, θα έρθει και εδώ κάτω.

- **Είδαμε και τους μισθούς των επιλογών στον προεδρικό.** Το να λέει μια κυβέρνηση ότι δεν έχει λεφτά και θα κλείσει το ένα και το άλλο, και μετά να ξοδεύει χρήματα σε ανώνυμους δημοσιογράφους και μη, είναι ύποπτο. Αν αυτά τα άτομα επιτελούν δημόσιο έργο να εξηγηθεί τί κάνουν – και γιατί παίρνουν το συγκεκριμένο μισθό στις δεδομένες συνθήκες. Ο Α. Μιχαηλίδης λ.χ. τί κριτήρια πληροί και τί εργασία έχει αφήσει για να αναλάβει το συγκεκριμένο πόστο; Και εκείνοι οι ανώνυμοι/ες γιατί είναι συγκαλυμμένοι; Πάλι…;

- **Και μια κίνηση προς συναίνεση;** Ο πιθανός διορισμός του κ. Μαυρογιάννη ως συνομιλητής, φαίνεται να είναι μια κίνηση προς σημεία σύγκλισης που η αναγκαιότητα τους μάλλον φαίνεται ήδη. Τώρα γιατί χρειάζεται συνομιλητής άλλο θέμα.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Εξεγέρσεις στην περιοχή: Τουρκία - Ελλάδα

Δεν θέλω να είμαι ούτε «αναγιωτός», ούτε στρατιώτης της Τουρκίας…!



Από τις εκδηλώσεις συμπαράστασης των Τουρκοκυπρίων προς τους διαδηλωτές στην Τουρκία. Η επιγραφή είναι ιδιαίτερα χαρακτηριστική: "Τουρκία, όταν νευριάζεις γίνεσαι πολύ όμορφη!".

«Εάν ένας άνθρωπος είναι φασίστας, οπισθοδρομικός, συντηρητικός και δικτάτορας, είναι τέτοιος σε όλα τα θέματα. Ένας άνθρωπος που κουβαλά όλα αυτά τα επίθετα στην εσωτερική πολιτική της Τουρκίας, δεν μπορεί να περιγραφεί διαφορετικά για θέματα εξωτερικής πολιτικής. Μπορεί όποιος θέλει να τον περιγράψει αλλιώς όμως θα είναι μια ρητορεία ανόητη, μια ρητορεία που προκαλεί γέλιο.

Τα όσα λαμβάνουν χώρα τις τελευταίες είκοσι μέρες στην Τουρκία είναι μια ιστορική ευκαιρία για την Τουρκοκυπριακή πολιτική. Είναι πλέον ξεκάθαρο ότι δηλώσεις του τύπου 'Ισότιμες σχέσεις μεταξύ ΤΔΒΚ και Τουρκίας', 'καλές σχέσεις χωρίς καβγάδες', 'ένα κράτος που να αυτοδιοικείται', έχουν πλέον χάσει έδαφος. Βεβαίως ποτέ δεν υπήρξε βάση για τα προαναφερθέντα, αλλά ακόμα και αυτοί που τα λένε εδώ και χρόνια και ξεγελούν τους εαυτούς τους, έχασαν την ευκαιρία τους να χρησιμοποιούν τέτοια επιχειρήματα.

Ενώ στην Τουρκία όσοι δεν είναι 'του AKP', όσοι έχουν ένα διαφορετικό τρόπο ζωής, δεν έχουν πλέον το δικαίωμα να ζήσουν όπως θέλουν, εσείς οι 'αναγιωτοί-τρόφιμοι' πως μπορείτε ακόμα να ονειρεύεστε ότι κάποιος που δε δίνει αυτό το δικαίωμα στους πολίτες του θα το δώσει σε εσάς; Τα όσα συμβαίνουν στα βόρεια της Κύπρου τα τελευταία 5-6 χρόνια είναι ξεκάθαρα. Εμείς μπορεί να κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε, αλλά η Τουρκία καταλαβαίνει πολύ καλά. Εκείνη το έχει κάνει ξεκάθαρο, η σειρά τώρα είναι σε εμάς για το κατανοήσουμε.

Σε αυτό το σημείο έφτασε πλέον ο χρόνος να πούμε νέα πράγματα. Είναι καιρός να κατανοήσουμε αυτούς που για τόσα χρόνια έλεγαν ότι πρέπει να κόψουμε τους δεσμούς και τις εξαρτήσεις με την Τουρκία. Σήμερα είναι η ώρα που το προοδευτικό κίνημα των Τουρκοκυπρίων θα πρέπει να αναλάβει αυτό το καθήκον.

Εγώ ως ένας Τουρκοκύπριος, δε θέλω πλέον να διοικούμαι από μια τέτοια νοοτροπία. Δε θέλω να παραδοθώ σε αυτούς που έχουν θεμελιώσει την στρατιωτική εισβολή της πατρίδας μου που ξεκίνησε πριν από 40 σχεδόν χρόνια και τώρα την μετασχηματίζουν σε ολοκληρωτική κατοχή. Δε θέλω να είμαι ούτε δημόσιος υπάλληλος της Τουρκίας, ούτε 'αναγιωτός' της, ούτε στρατιώτης της. Εδώ και 40 χρόνια ζω ανάμεσα στα συρματοπλέγματα που έστησαν… τώρα δεν είμαι καθόλου υποχρεωμένος να ζω τη δική τους ζωή. Παρακολουθώ τώρα ζωντανά με τι θα έρθει αντιμέτωπη η κυβέρνηση που θα αναλάβει μετά τις 28 Ιουλίου, παρακολουθώ ζωντανά τι θα μας προκαλέσει αυτό το καθεστώς στην περίπτωση που συνεχίσει όπως υπάρχει σήμερα.

Έτσι για μια φορά ας μη ξεγελάσουμε τους εαυτούς μας. Ας είμαστε ειλικρινείς σε αυτή τη διαδικασία μέχρι τις 28 Ιουλίου. Εδώ και είκοσι μέρες έχουμε παρακολουθήσει αδιάκοπα και μάθαμε καλά τι πάει να πει αντίσταση. Καταλάβαμε πολύ καλά το τι σημαίνει η δύναμη της κοινωνίας. Τώρα είναι η σειρά μας να διαλέξουμε πλευρά, να σταματήσουμε τα ανόητα παιχνίδια και να πάψουμε να θεωρούμε το δήμιό μας 'σωτήρα'».

Nuri SILAY
Από το προφίλ στο Facebook



Το μαύρο στους δέκτες ταιριάζει με το χρώμα των ναζί

ΕΡΤ: Η ΟΘΟΝΗ ΒΟΥΛΙΑΖΕΙ, ΣΑΛΕΥΕΙ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ-3

της Σίας Αναγνωστοπούλου



"Όλοι μαζί να φύγει το μαύρο". Αφίσα της Ένωσης Γραφιστών Ελλάδας

Έγραφα στα «Ενθέματα», με αφορμή την επιστράτευση των καθηγητών, ότι αν δεν σταματήσουμε αυτή την κυβέρνηση θα κλάψουμε πολύ· δεν περίμενα όμως ότι θα κλαίγαμε τόσο γρήγορα και τόσο πικρά. Το ακαριαίο, αντιδημοκρατικό, αντισυνταγματικό και αδιανόητο για κάθε πολιτισμένο κράτος κλείσιμο της ΕΡΤ μάς φέρνει πλέον αντιμέτωπους με τη ζοφερή πραγματικότητα. Μια πραγματικότητα που αν δεν την ανατρέψουμε θα είμαστε άξιοι της μοίρας που μας επιφυλάσσει η ακροδεξιών αναφορών και ναζιστικών υποστηριγμάτων κυβέρνηση. Το μαύρο στους δέκτες μας ταιριάζει με το χρώμα των ναζί, όπως ωραία το έγραψε η Αθηνά Αθανασίου στο ηλεκτρονικό περιοδικό *Χρόνος*.

Το κλείσιμο της ΕΡΤ, και μάλιστα με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, συμπυκνώνει συμβολικά όσα έγιναν μέχρι τώρα σε αυτήν τη μνημονιακή χώρα, και κυρίως όσα θα ακολουθήσουν. Πρώτον, οι μεταρρυθμίσεις είναι το πρόσχημα για να επιβληθεί ένας βίαιος νεοφιλελευθερισμός. Ανάμεσα στην εξυγίανση και τη διαφάνεια που χρειαζόταν η ΕΡΤ –όπως πολλοί δημόσιοι οργανισμοί– και στο πέταγμα στο δρόμο κοντά 2.700 εργαζομένων υπάρχει χάος. Δεύτερον, με το πρόσχημα του

εκσυγχρονισμού εξουδετερώνεται ο ήδη ξεζουμισμένος (νοσοκομεία, σχολεία, πανεπιστήμια) δημόσιος χώρος. Η ΕΡΤ συμβολίζει το περίγραμμα του δημόσιου χώρου των πολιτών απέναντι στον χώρο των ιδιωτών (με την αρχαιοελληνική και τη σύγχρονη έννοια), που συγκροτεί το κεφάλαιο το οποίο ελέγχει τα ΜΜΕ. Η ΕΡΤ – ακόμα και με τον στρεβλό τρόπο που επέβαλαν οι κυβερνήσεις έως σήμερα– αναπαριστά τα όρια του ελέγχου και των εγγυήσεων που οφείλει στους πολίτες του ένα σύγχρονο δημοκρατικό κράτος, περιορίζοντας την παρεμβατικότητα του κεφαλαίου στον δημόσιο χώρο. Τρίτον, αυτή η κυβέρνηση, θέλοντας να επιβάλλει ένα νέο εθνικό αφήγημα (success story), καταστρέφει την έννοια ενός σύγχρονου έθνους-κράτους, ευρωπαϊκού και κοσμοπολίτικου. Τι ειρωνεία! Εκείνοι που κατηγορούν για αποδομισμό και εθνοπροδοτισμό όποιον τολμά να προσεγγίσει κριτικά το παρελθόν, εκείνοι που κραδαίνουν τα λάβαρα του πατριωτισμού, είναι αυτοί που καταστρέφουν ό,τι συγκροτεί την έννοια του έθνους-κράτους. Οι πιο ύπουλοι και αποτελεσματικοί εχθροί του έθνους είναι οι ακροδεξιοί εθνικιστές — και ο Σαμαράς με το επιτελείο του ενστερνίζονται αυτή την ιδεολογία.

Η ΕΡΤ, παρά τις στρεβλώσεις της –ή, μαζί με τις στρεβλώσεις της–, είναι χώρος αναπαραγωγής της δύσκολα αλλά δημοκρατικά συγκροτημένης, σύγχρονης νεοελληνικής πολιτισμικής και πολιτικής ταυτότητας. Μιας ταυτότητας *εθνικής*, επειδή είναι ευρωπαϊκή και κοσμοπολίτικη (συνεντεύξεις ξένων διανοουμένων και καλλιτεχνών, εκπομπές έρευνας, θέατρο, κινηματογράφος, μουσική και λογοτεχνία)· μιας ταυτότητας *εθνικής*, επειδή συνδιαλέγεται με τα δείγματα *υψηλού* και *λαϊκού* πολιτισμού, ελληνικού και ξένου· μιας ταυτότητας *εθνικής*, επειδή είναι ανοικτή στον κόσμο. Όταν λοιπόν ο ορίζοντας της ΕΡΤ (της δεδομένης ΕΡΤ, με τις κακοδαιμονίες της) ήταν τα λαμπρά δείγματα πολιτισμού, που καλλιεργεί μια χειραφετημένη ευρωπαϊκή κοινωνία, ο ορίζοντας των ιδιωτών ήταν το τσιφτετέλι, το κουτσομπολιό και η «μαγκιά» του ανάδελφου Ελληνάρα: τα ιδιωτικά κανάλια πρότειναν και επέβαλαν τη συγκρότηση ενός χώρου στον οποίο αναπαράγεται μια *φαντασιακή ελληνική, ανατολίτικη* ταυτότητα, προς όφελος των συμφερόντων του κεφαλαίου και μιας «δυτικής» πολιτικής ελίτ, που χωρίς αυτά τα κανάλια δεν θα επιβίωνε. Γιατί μπορεί στην ΕΡΤ να υπήρχε λογοκρισία και παρέμβαση της πολιτικής εξουσίας, στα ιδιωτικά κανάλια όμως αναπτύσσονται οι προνομιακές σχέσεις κεφαλαίου-πολιτικών, με ενδιάμεσους τους μεγαλοδημοσιογράφους και μεγαλοδιασκεδαστές. Στο «πάρτι» της ΕΡΤ μπορούμε να παρέμβουμε ως πολίτες, στο «πάρτι» των ιδιωτικών μέσων επικοινωνίας –ακόμη κι όταν παράγουν πολιτισμό– δεν μπορούμε να παρέμβουμε. Ας μην το ξεχνάμε.

Η κυβέρνηση Σαμαρά έχει δώσει πολλά δείγματα γραφής προς την κατεύθυνση ενός ακροδεξιού νεοφιλελεύθερου εθνικισμού, ο οποίος καταστρέφει το έθνος ως πολιτικό πρόγραμμα χειραφέτησης της κοινωνίας. Το πάγωμα του νόμου για την ιθαγένεια, η απόσυρση του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου είναι δείγματα αυτής της γραφής. Στη χώρα μας διαμορφώνονται πια δύο μέτωπα: ένα ακροδεξιό, εθνικιστικό, νεοφιλελεύθερο και ένα δημοκρατικό μέτωπο. Η ΕΡΤ είναι από τα μεγάλα οχυρά που έχουμε ως πολίτες απέναντι στην ακροδεξιά. Η ΔΗΜ.ΑΡ σε ποιο μέτωπο δίνει τη μάχη της; Σε αυτό με τον Βορίδη, τον Άδωνι Γεωργιάδη και τον Φαήλο Κρανιδιώτη ή στο δημοκρατικό μέτωπο; Τα άλλοθι έχουν τελειώσει οριστικά.

(αναδημοσίευση από το http://enthemata.wordpress.com/2013/06/17/anagnostopouloy-2/)